

ΕΛΛΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΤΖΟΓΙΑΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΕΝ ΛΥΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩ
DANNINA

ΕΤΟΣ Β'.—ΑΡΙΘ. 56 (3)

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΘΗΝΑΙ.—ΚΥΡΙΑΚΗ 21 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1908

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 1 (ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ)

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

(Εἰκὼν τοῦ Γερμανοῦ καλλιτέχνη Ἀνδρέου Μύλλερ)

ΕΛΛΑΣ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΓΡΩΤΕΑ

*Εσωτερικού και Κρήτης	Δραχ.	8
*Εξωτερικού.....	Δρ. χρ.	12
Ρωσσίας.....	Ρούβλια	5
*Αμερικής.....	Δολλλάρια	3

ΑΓΓΕΛΙΑΙ: πρὸς λεπτά 30 ὁ στίχος.

Αἱ καταχωρίσεις ΤΡΑΠΕΖΩΝ καὶ ΕΤΑΙΡΙΩΝ δημοσιεύονται πρὸς 1 δραχμὴν κατὰ στίχον.

Αἱ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ἀρχίζουν εἰς ΟἶΑΝΔΗΠΟΤΕ ἐποχὴν τοῦ ἔτους ἥθελεν ἐγγραφῇ ὁ συνδρομητής.

ΟΥΔΕΜΙΑ ΑΙΤΗΣΙΣ πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἐπέστρεψα χθὲς εἰς τὸν οἶκόν μου διάβροχος καὶ ἀνευ ἀμάξης, διότι οὐδεμίαν ὑπῆρχεν, οὐδὲ ἐγεννήθη ὑπὸ τὸν ἀστερισμὸν τῆς Ἀμάξης. Ἐναυλον εἶχον εἰσέτι τὴν ἐν τῇ Βουλῇ συνεδρίαν καὶ ἡ λέξις ἄγος περιεβόμβει τὰ ὠτά μου. Εἰς τὸ βάθος ἐνὸς θεωρείου, περιγράφον ἀμυδρὸν ὡς συνειδήσεις ἐνόχου, εἰς ἐμὲ ἐφάνη ὡς συναίσθησις ἀνθρώπου ἀδικουμένου. Ὡ μισητὴ παντὸς ἄγους, ἀνέκραξα ὀργώσας τὴν θύραν μου, κατηγορεῖς τὸν ἰδίων τέκνων σου, ἐφ' οἷς εἶσαι ἐνοχος, καὶ ἂν ἐγὼ ἤμην ὑπὸ τὸ δέμα τοῦ Λάκωνος, θὰ σοὶ ἀπέκοπτον τὸ σῆμα, ὡς ὁ παῖς ἐκεῖνος, δν ἡ μισητὴ τοῦ ἐδίδασκε νὰ κλέπτῃ.

Κατακλιθεὶς παρεδόθην εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ὄνειρων, τὰ ὁποῖα ὡς νήματα συνεπλέκοντο μετὰ τοῦ στήμονος ἐρηγηροῦσής γενης. Καμύνας τοὺς ὀφθαλμούς καὶ ὡς ὁ Σχολαστικὸς ἐσοπτοῖζόμενος, ἔβλεπον πάλιν τὸ βουλευτήριον καὶ ἤκουον τὸ ἴδιον ὕψος δι' ἀπειριαν κρουμένων καταρράσσον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Κερκυραίου. Ἰστατο ὡς κυματοβραύστης ἀκίνητος καὶ ὁ ἱερογραφικὸς ἀριθμὸς, δι' οὗ ἐκέρδιζε τὸν πρόεδρον, ἐλάλει ἐπὶ τοῦ μετώπου του. Ὁ εἰς ἐπέρριπτεν ἐπὶ τοῦ ἄλλου τὸν πηλὸν ἔξ οὗ ἐπλάσθη καὶ πάντες ἀνεκύνων ἓνα πηλόν. Εἰς τὸ πανδαμύονιον δὲ τοῦτο ἐπέβαλε μόνον ἡ σιγὴ τοῦ ἐκ Λεβαδείας βουλευτοῦ. Ὡ, οἷός πλάνης ἡ γοητείας εἰμι ἔρμαιον! Τὰ αὐτὰ ἔβλεπον πρὸ μικροῦ. Δὲν ἀρκεῖ μία Βουλὴ, Παντοδύναμη, διὰ νὰ καταστρέφῃ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀπέστειλες καὶ ἐτέραν; Ὡ Ταναγραῖοι ἀλέκτορες, μὰ τὴν Ἀδρόστειαν, ὅπουθ' ἔθα φάγῃ ὁ Κερκυραῖος θλύος ὑμᾶς καὶ ζητεῖ βουλὴν καὶ γνῶμην πῶς θὰ καρυκεύσῃ τὸ γε νῦν ἔχον τὸν παρτίερων.

Εἰς τοὺς λόγους μου τοὺτους θύελλα ὕβρεων διέσεισε τὰς δάλους καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος, δεξιὸν τὸ πρῶτον ὡς κοχλίας προκύψαν, ὡς τυφὸν ἀνιψήθη πελώριον τέρας καὶ περιελιγθὲν τὸν ὄροφον, ἤνοιξε πρὸ τοῦ Κερκυραίου τὸ στόμα του. Τετέλειται, εἶπον, καὶ ἐκλείει τοὺς ὀφθαλμούς.

*Ἐκτιναχθεὶς ἡγέρθη ἐκ τοῦ ὕπνου καὶ

τοῦ ἐφιάλτου, ὅστις ὡς ληστής ἐκρύβη ὑπὸ τὴν κλίνην μου. Ἡσθάνθη ἐπὶ τοῦ προσώπου μου τοὺς μαλακοὺς πόδας του καὶ διὰ μέλτος κολλημένα τὰ βλέφαρα. Διήλθον ἔξωθεν ὑπὸ στοάν, ὡς τάρων ὑπόγειον, καὶ εὐρέθην εἰς τινὰ ἔρημον. Δεξιὰ βαρυχηρὴν χεῖμαρρος, ἄγρος δὲ ἀριστερὰ ἀγῶν καὶ ἀδενδρὸς ἦσαν τοῦ ἐφιάλτου τὰ ὁδοσμία. Γυνὴ τις κλαίουσα με συνήγαγε, εἰποῦσά μοι ὅτι ὁ ἄγρος ἦτο ὁ τοῦ Κεραμῆως καὶ ἀπώτερον ὁ χεῖμαρρος τῶν Κέδρων. Ἄλλ' ἔγώ, εἶπον, μᾶλλον τὴν Βηθλεὲμ ἡλιζον νὰ ἴδω αὐτὰς τὰς ἡμέρας καὶ τινὰ ἀστέρα ἐπὶ τοῦ στήθους Ταμίου τινός. Ὅτε εἶδον ἀνθρώπον φέροντα σταυρόν, Κυρηναῖον δὲ βεβαίως τὴν πατρίδα.

— Ποίος σὲ ἡγάρευσεν; εἶπον.
— Οὐδεὶς.
— Ἄλλὰ τὸ Εὐαγγέλιον λέγει ὅτι σὲ ἡγάρευσαν.
— Τὸ Εὐαγγέλιον λανθάνεται.
— Δὲν εἶσαι ὁ Κυρηναῖος;
— Εἰμὶ ἄλλην.
— Λυτοῦμαι ὅτι φέρεις τόσῳ μέγαν σταυρόν.
— Εἰπέ μᾶλλον τόσῳ μικρόν.
— Ἀπαιτεῖς λοιπὸν μείζονα τοῦ σταυρωθέντος σταυρόν; Δὲν γνωρίζω εἰμὶ τὸν Κερκυραῖον κατὰλληλον δι' αὐτόν.

— Ἐγὼ πλεὺρ τὸν Κυρηναῖον διηρέτησα, καὶ συγγνώμης, ὡς ὁ ληστής, καὶ σταυροῦ εἰμι ἄξιος.
— Ὅρθως εἶπας καὶ ἀφοῦ ἐσταυρώθησαν τρεῖς, ἔχει ἕκαστος τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέξῃ τὸ πρότιμόν του. Βάδιζε, νῆε Κυρηναῖε, ἰδοὺ ὁ Τόπος τοῦ Κρανίου καὶ ἀφοῦ ὁ ἕτερος τῶν ληστῶν ἔλαβε χάριν, αὐτὴν συμβολίζει ὁ σταυρὸς ἐν Ἑλλάδι.

Τὸ δνειρόν μου διεκτόνθ' ἐκ λυγμῶν, ὅτε εἶδον πρὸ τῆς θύρας γυναῖκα, ὁσγίνην ἐσθῆτα ὡς τὸ σῆμα τῆς χολέρας φέρουσαν, τὴν ἀναδρομὴν ἀνεμεινῆν καὶ τὴν κόμην ἀτακτον. Οἱ μαλακοὶ πόδες τοῦ ἐφιάλτου μοῦ παρεβέβαλον τὸν λαμὸν καὶ σχεδὸν ἐξέπνεον.

Ἀσφυκτιῶν ἀπετίναξα αὐτὸν ἐκ τοῦ στήθους μου καὶ παραδοθεὶς εἰς ὕπνον βαθύτερον, εὐρέθην εἰς τὸν αὐτὸν καὶ πρότερον «ἐρὸν περίβολον». Ἦμην ἀρχηγὸς τοῦ τετάρτου κόμματος τῆς Ἀντιπολιτεῦσεως, κύριος τῆς δεξιᾶς καὶ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς μου, τοῖων ἐν ὄλφ ψήφων. Ἡ δόξα μοι προσμερίσθηκε καὶ ἀφρόν ἐν Σαλαμίνας ἔπιον, ὅτε ἐξελέσθην μέλος τῆς ναυτικῆς ἐπιτροπῆς. Συνήλθομεν εἰς μίαν τῆς Βουλῆς αἰδουσαν καὶ ποιήσαντες ἡρωικά τὰ προόμια, διεκπεποιμένα. Ἐρωτηθεὶς τίνα τύπον καὶ ποῖα ἐγκρίνω θεωρητὰ, τῶν 40 ἢ τῶν 50 ἐκατομμυρίων, ἤκουσα τρεῖς τὸν σύνδεσμον que καὶ ἐδάκρυσα.

— Φρονῶ, εἶπον, ὅτι τῆς κατασκευῆς τῶν πλοίων προηγεῖται, ὡς ἐν πᾶσι, ἡ ἀνοιζοδόμησις Ναναρχείου εἰς τὸν Κάνθαρον.

— Διὰ τί;
— Διότι ἐκεῖ Θράσυλλος ὁ Πυθοδόρου ἐναυπηγεῖ τὰ ἰδικὰ του κατὰ τὸν μόνον δυνατόν ἐν Ἑλλάδι τύπον. Διὰ μίαν δαπάνης ἀποκτετε μετὰ τοῦ ναναρχείου καὶ πλοῖα καὶ ναυαρχον.

— Ὁ Θράσυλλος ἦτο παρὰ φρον.
— Ὁ Θράσυλλος, ἰαθεῖς, μετεμελήθη καὶ μικροῦ δεῖν ἀπέκτεινε τὸν ἱατρίον του. Ἀπαιτεῖται περὶ τὰς δύο καταστάσεων, ἦν δὲν ἔχετε μὴ ἰαθέντες ἀπὸ τὴν αὐτὴν νόσον. Ὁ Θράσυλλος ἦτο παρὰ φρον, ὅτε ἡ Ἑλλάς ἐσφοφρῶνι, κυρία ἐαυτῆς καὶ τῶν πλοίων τῆς. Ἄλλ' ὁ μὲν Θράσυλλος ἰάθη, ἡ δὲ Ἑλλάς παρεφρόνησε.

Πάροικος

Οἱ κακοὶ πίνουσι τὴν οὐρίλκην τῆς τιμορίας. Διογενειακὸς

ΘΥΜΟΙ

Διατρέχοντες ἡμέρας θυμοῦ. Θυμοῦ τῶν ἀνθρώπων καὶ θυμοῦ τῆς φύσεως.

Εἶδετε τὴν πρῶτην συνεδρίαν τῆς Τουρκικῆς Βουλῆς; Ἦρχισεν μετὰ καὶ, ἂν εἴνε σφῶδρὸν ἐξηκριβωμένον ὅτι μία Βουλὴ ἀπαντᾷ εἰς τὸν δρόμον τῆς τὰ νεῦρα καὶ ὅταν ἀκόμη δὲν ἀρχίσῃ μετὰ καὶ, φαντασθῆτε τί θὰ γίνῃ διὰ τὴν Βουλὴν ἀρχίσῃ μετὰ καὶ. Ὅταν κάποτε ἐμακάριζαν τὸν Βίσμαρκ διότι εἶχε γυναικα εἰς τὴν ὁποίαν ἦσαν ἄγνοιστὰ τὰ νεῦρα, ὁ σιδηροὺς ἀρχικαγκελάριος ἀπῆντησε μελαγχολικῶς:

— Αὐτὸ εἶνε ἀλήθεια! Ἄλλ' ἔχω καὶ ἐγὼ μίαν γυναῖκα μετὰ καὶ. Τὴν Γερμανίαν Βουλὴν.
Ἦρχισεν λοιπὸν ἡ Τουρκικὴ Βουλὴ μετὰ καὶ. Ἐνῆς βουλευτῆς ἀπεπειρώθη νὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὸ ὥρατον παλαιὸν ὕψος τὸ δηλητηριώδες μετὰ καὶ φέροντος ὕμνον πρὸς διάφορα πρόσωπα. Αἰτῇ ἡ ὥρατα παλαιὰ συνήθεια ῥέθιζε τοὺς βουλευτάς, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔμειναν μὲν ἀκόμη τὴν Ἑλληνικὴν κοινοβουλευτικὴν ἀβρότητα «κάτω κάτω!» ἔχον ὅμως καὶ αὐτοὶ μίαν ἐκφρασὴν ἀρετὰ ἐπιτακτικῇ:

— Σὲν σοὺς ὄλ μπρέξ!
Καὶ ὡς νὰ ὑπάρχῃ μυστηριώδης συνεννόησις μετὰ τῶν γειτονικῶν «ἐρὸν περίβολον», θυμοὶ καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Βουλὴν. Δι' αὐτοὺς τοὺς θυμούς ἄς μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ τηρήσω σιγὴν. Ὁ. Ν. Κομμουνιστοὺς εἶνε ἱκανὸς νὰ προβῇ εἰς δηλώσεις.

Θυμοὶ ὅμως τοῦ ὁράγου ἐπ' αὐτὸν ἀπὸ τὰς Ἀθῆνας. Ὁ Ὑμητός, μίαν ἐβδομάδα τώρα, ἔστη σκοντοφλιασμένος καὶ κοιμάται μετὰ καὶ τὸν ὁρῶν ἀσπρὴν σκούριαν.

Οἱ παλαιότεροι Ἀθηναῖοι, οἱ ὁποῖοι ἔμειναν εἰς τὴν ὁρὴν του νὰ μετανοῦν τὰς μεταβολὰς τοῦ καιροῦ, ἀποφαινόνται ὅτι ὁ θυμὸς τοῦ ὁράου θὰ ἐξακολουθήσῃ, καὶ ὅτι τὴν νύκτα θὰ ἔχουμεν βροχὰς καὶ τὴν ἡμέραν σύννεφα. Καὶ διὰ νὰ βεβαιωθῇ ἡ προφητεία, εἴχαμεν μίαν νύκτα θυελλώδη εἰς τὰς Ἀθῆνας.

Δὲν ὑπάρχει τίποτε περισσότερον ἀπολαυστικὸν ἀπὸ τὴν θυελλῶν, τὴν ὁποίαν ἀκούει κανεὶς ἐξηπλωμένος εἰς τὸν κρεβάτιον τὸν μετὰ καὶ μὲν κούρην, εἰς ἀτμοσφαῖραν τὴν ὁποίαν ἐξέσταν ἡ θερμότητα, ὅπου τὸ γλυκίστατον φῶς καὶ δηλὸν μετὰ καὶ ὁ γλῶσσος. Ἐγὼ ἡ καταιγὶς κινεῖται, ἡ χάλας κινεῖται μανιώδη ἐπιδρομὴν εἰς τὰ κεραμίδια καὶ ἐξαφνικὰ λαμβάνει περὶ τὸν ἀπὸ τὴν χαλαράδα τοῦ παραθύρου. Τὴν ἐπομένην τὴν πρῶτην πάντοτε ἐπ' αὐτὸν τὸν κρεβάτιον, θερμότερον τώρα ἀπὸ τὴν ἐπαρὴν τοῦ σώματος, πληροφροῦσθε ἐκ τῶν ἐφημερίδων ὅτι ἡ νεοποτὴν τὴν πρωτοφανῆς—ὅλα εἶνε πρωτοφανῆς διὰ τὴν ἐφημερίδας—καὶ ὅτι ἐπλημύνησαν διάφορα ὑπογεγραμμένα ἀπὸ τὸν ἐξαφνον καὶ ὥρατον θυμὸν τῆς φύσεως.

Δυστυχῶς ὁ θυμὸς τῆς φύσεως δὲν εἶνε πάντοτε ὁραίος καὶ ἀβλαβής.

Ἀπὸ τὴν Σικελίαν μὲς ἦλθαν αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα θλεβερά μηνύματα. Ὡς νὰ εἴμεθα εἰς τὴν ἐποχὴν ποὺ ἡ γῆ δὲν εἶχε λατρεῖ ἀκόμη τὴν ὁρῶν στικτὴν τὴν μορφήν καὶ μετεσπίζοντο τὰ ὄρη καὶ ἔτρεχαν ὁρμητικὰ ἐπάνω εἰς τὴν ἔρημον τὴν θάλασσαν, καὶ τώρα εἰς τὴν Σικελίαν ὁ Πόντος ὁρμησε λυσσαλέως, ἡ δὲ γῆ ἐκινήθη εἰς τὴν ῥῆσιν τῆς καὶ ἐκατὸν χιλιάδες ἀνθρώπων ἐξηρημάσθησαν μετὰ τῆς ἔρηρας καὶ τῆς θάλασσης.

Ἀπὸ τοῦ τοῦ εἰδους αἱ καταστροφαὶ ἔχον πραγματικὸς ἐπὶ τὸν μεγαλεῖον. Αἰσθάνεται κανεὶς ὅτι ἡ Φύσις ἐχρησιμοποίησε ὅλας τῆς τὰς δυνάμεις διὰ νὰ πολεμήσῃ τὸν ἀνθρώπον καὶ ἐνίκησε μὲν, διότι δὲν ἦτο δυνατόν παρὰ νὰ νικήσῃ ἡ Φύσις, ἡ ὁποία ἐπὶ τέλους νικᾷ, ἀλλὰ διὰ νὰ νικήσῃ ἐπὶ στρατεύουσ ὅλα τὰ μυστικά στοιχεῖα ποὺ κρύβει εἰς τὰ ἔγκατα τῆς γῆς καὶ εἰς τὰ βάθη τοῦ Ὑπεραίου.

Τοῦ ἡ παλαιὰ Σικελία ἀλλὰ εἶνε ὁρῶν. Ἡ παλαιὰ τῆς μεταπολιτείας καὶ ἡ Σικελία καὶ ἡ Ἰταλία, ὅπου ὅσον ἐφορῶντο οἱ ἀρχαῖοι, ἐξαφνικῶς ἐπὶ σφῶδρὸν ἐπὶ τὴν διάρρησιν τῆς θάλασσης. Πικρὰ ἡ μοῖρα τῶν ἀνθρώπων ποὺ ἐξάρησαν εἰς ἐνα τέτοιον κολοσσικὸν συναγερμὸν τῶν στοιχείων τῆς Φύσεως. Ἀλλὰ τάχα εἶνε γλυκίστα τὴν τῆς ὁρῶν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ποὺ ὁ ἀπὸ θάνατον ἀργὰ-ἀργὰ ἐπ' αὐτοὺς εἰς τὸν κρεβάτιον τῶν.

— Ὡ, Κύριε, πότε τὸ δυστυχισμένον μυαλὸν θὰ εἰσδύσῃ εἰς τὰ ἀδύτα βάθη τῶν σκέψεών σου.

Γ. Τσοκόπουλος

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ 4 1/4 %

Καταθέσεις χρημάτων ἐντόκως. Εἰς πρῶτον ὅρον τῆς καὶ ἐπὶ προέσφαλτα.

ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΙΚΟΥ EMILE GEHBAUT

Ο ΛΥΚΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ

Κατὰ τὸ σωτήριον ἔτος 1215, τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων, ἐπὶ τῆς δόδου Σπολὲτ εἰς Ρώμην ὠδοιποροῦσεν ἐφιππος ὁ Καρδινάλιος Πατριάρχης τῆς Βενετίας. Ἡ Αὐτοῦ Ἀγιότης ἐπὶ τὴν εἰς τὸν Συνεδριὸν Λατράν, προεδρευόμενον ὑπὸ τοῦ τότε Πάπα Ἰννοκετίου III.

Ἦτον ἓνα θέαμα ὑπερβολικὰ μεγαλοπρεπὲς ἡ παρῆλσις τῆς ἐκκλησιαστικῆς συνοδείας: κληρικοὶ μετὰ ἀνδράς ὅντες καὶ μελαγχολικοὶ καλόγηροι, ἀσπίδοφοροὶ καὶ ἱπποὶ μετὰ περικεφαλαίας περὶφόρους, ἀκόλουθοι καὶ θαυμαστοὶ ἐνδεδυμένοι μετὰ βελούδα κυττήτων χρυμάτων, ἔπειτα ἓνα ἀναρίθμητον σμήνος ὑπηρετῶν καὶ τέλος τὸ κοπάδι τῶν κυνηγετικῶν σκυλλῶν τῆς Αὐτοῦ Ἀγιοτήτος τοῦ Καρδινάλιου, ὁ ὁποῖος προχωροῦσεν εὐάριστα μετὰ τὴν ἀνάγκησιν τοῦ προσηγορευτοῦ του.

Ἐμπροστί αὐτὸ ὄλην αὐτὴν τὴν συνοδείαν, ἱππεύον μίαν γιγαντιαίαν ἡμίονον, ἐπρωχόμενος ἓνας νεαρὸς διάκονος φορὸν δαλματικὴν ἀλουρίδα καὶ ὑψώνων μετὰ τὰ δύο χεῖρα ἓνα μεγάλον σταυρόν, τοῦ Καρδινάλιου τὸν χρυσὸν σταυρόν, ποὺ ἔλαμπεν ὑπερβολικὰ εἰς τὰς ἀκτίνας τοῦ δυνατοῦ ἡλίου.

Ὁ γέρον Καρδινάλιος, περιτυλιγμένος μετὰ σὲ ζεστὰς γούνες, μετὰ τὸ κεφάλι προστατευμένον κατὰ ἀπὸ μίαν σκούφην φρεσιανὴν ἀπὸ δέμα καὶ βελούδον, ἐπρόβαινε μονοκόμματος μετὰ τὴν ὁρῶν ἀγέφυρα καὶ τὸ βλέμμα διεθρίμαν.

Τὴν ἴδια ὥρα ἀνάμεσα στὰ ἄγρια μονοπάτια τῶν ὁρέων τοῦ Τέρνι ἐβράδιζαν τρεῖς μεθῆται τῆς Βολωνίας, πηγαίνοντες καὶ αὐτοὶ εἰς τὸν Συνεδριόν. Ἡ μυστὴς τὸν κάπες ἐφαίνοντο πολὺ ἐλαφροὺς καὶ χαλαρομένους ἀπὸ τὴν πολυκαρσίαν, καὶ χεῖρας ὅντες καὶ τὴν ἡμέραν ἀπὸ τὸν παγερόν ἀνεμὸν τοῦ βουνοῦ καὶ τὰ πόδια τῶν κατὰ κοπα ἀπὸ τὴν μακρὰν ὁδοιπορίαν. Ἦσαν μοιλοποῖτα εὐθιμοὶ σύντροφοι. Ἐπῆγανον εἰς τὴν Ρώμην, ὅτι διὰ νὰ κυττήσουν τὸ στήθος τὸν προσεχόμενον ἐξάνον σκόναν τῶν τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ἀλλὰ διὰ νὰ εἴδον ἐκεῖ εὐχαρίστους περιπέτειας.

Καὶ συγχρόνως μετὰ σιτὴς χαράδους τῶν σιερῶν βουνῶν, δρασκελίζοντες τοὺς βράχους μετὰ μετὰ πρὸς προσηυγνῶν, φοβεροὺς τὴν θῆαν, ἔτρεχαν μετὰ ἀνοῖτα βήματα πρὸς τὴν Ρώμην, ὅπως καὶ οἱ προσηυγνῶν, τρεῖς λησταὶ κατανυκτικῶν εἰς τὸν τροχόν, πρὸ ὀλίγου δρασκελίζοντες ἀπὸ τὰς φυλακὰς τοῦ Ὀρβιέτο. Ἦρχοντο εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν μετὰ τὸν σκοπὸν νὰ κρηφύδων ἐκεῖ ἀνάμεσα στὰ πλῆθη τῶν πιστῶν καὶ τῶν κληρικῶν, ἀποφασισμένοι ἄλλως τε νὰ κλέψουν καλὰς λαθροχειρίας κατὰ ἀπὸ τὴν σιαν τῶν μεγάλων μητροπολιτικῶν ἐκκλησιῶν. Ὁ ἓνας ἀπὸ αὐτοὺς ἐσπρεν ἀκόμη στὸ ἀριστερὸν τοῦ ποδὶ τὸν σιδηρέϊον κλόντον τοῦ καταδίκου καὶ μερικὸς κρύχους ἀπὸ τὴν σιδηρέϊαν ἀλυσίδα. Καὶ οἱ τρεῖς εἶχαν στὰ πρόσωτά τους τὰ ἔχνη φοβερῶν πλῆγων. Ἐτρεχαν βιαστικὰ πρὸς τὰ ἐμπροσθὰ μετὰ τὴν κεφαλὴν χαμηλὴν, μετὰ τὰ γένεια ἀχένιστα καὶ ἀκαθάρτα, μετὰ τὰ μάτια αἱματωμένα, ὅμοιοι μετὰ ἄγρια θηρία ποὺ τὰ κυνηγοῦν σκυλλὰ.

Καθὼς ὁ ἥλιος ἐκλινε τώρα πρὸς τὴν δύσιν, ἡ τρεῖς συντροφεῖς (ἡ μία τοῦ γέροντος: Καρδινάλιος, ἡ ἄλλη τὴν μαθητὴν τῆς Βολωνίας καὶ ἡ τρίτη τὸν δραπέτην τῆς εἰρκῆς τοῦ Ὀρβιέτο) ἐπερνοῦσαν ἀπὸ τρεῖς διαφόρους δεινροτόμους, ἐνὸς ἀπεράντων δάσους, σκοτεινοῦ καὶ ἀγρίου, ἐκτεινομένου εἰς τὰ πλάγια τοῦ ὄρους.

Καὶ ἔξωθεν μετὰ εἰς τὰ πυκνὸν δένδρα ἐκεῖνα μονοπάτια οἱ ὁδοιποροὶ χάνον τὸν δρόμον τους. Φάραγγες ἐλικοειδεῖς, ἄγριοι κρημνοὶ, καταρυσματὰ βράχων, λόφους ἀπὸ βράντων, τέλειμα ὅπου ἦσαν διασκορπισμένα παράξενα φυτὰ μετὰ πλατὺν πελιδνὰ φύλλα, τοὺς ἀναγάζοντων νὰ περπατοῦνται ἐπὶ πόδι, ὅταν μετὰ εἰς ἐνα λαβρὸν ὀρθον. Τὰ δένδρα, βαθμυδρὸν πυκνότερα, τοὺς κρύβον τὴν θῆαν τοῦ ὄρους καὶ τὰ κοράμια ἐκείνη ἐρωτικὰ ἐπ' αὐτοὺς ὑψηλοῦς κλάδους τὰ ὄντα ἀνασφίονων τὰ ἄγρια κρημνὰ τοὺς εἰς τὰς κορυφὰς τῶν βράχων καὶ ἄγρια βραχὰ κατὰ τὰς κορυφὰς, πάντοτε δυνατώτερος, ἐξυπνοῦσε μετὰ εἰς τὰ σκυλλὰ βᾶθμιν, τοῦ δάσους ἓνα θρηνητικὸν παρὰ τὸν τὸν περιπλανομένων.

Ἐξωθεν εἰς τὴν διασταύρωσιν τριῶν στενωπῶν οἱ τρεῖς ὁμοῖοι ἀνταμώνον κατὰ ἀπὸ βελανιδιὰς καὶ πεῦκα, ἀνοίγετο ἓνα πλατὺ ἀλόν. Στὴ μέση τοῦ ἀλόντος ἦσαν μὲν φάνη γαμψὴ ἀπὸ ἄγρια, καὶ ἀπάνω στὸν σωρὸ τῶν ἄγριων ἦσαν βλαβερὰ μὲν μεγάλη ἀνδοδείχη ἀπὸ ἄγρια τριαντάφυλλα.

τὸν λυκόφωρος ἀπλάνετο ὅμοιον μετὰ σκοτεινὸν πέπλον ἐπάνω στὸ μαγευμένο βουνό. Ἄλλα κανεὶς δὲν εἶχε νὰ προτεῖν μίαν λογικὴν γνώμην.

Ἐκείνη τὴν στιγμὴν ἐβγήκε ἀπὸ μίαν λόχην σπάρων καὶ θάνατον ἓνος λύκος, ὁ ὁποῖος ἐτοίμως ἠσώσας πρὸς τὸν Καρδινάλιον. Ἐνῆς γέροντος λύκος, λευκόφαιος καὶ σερπασίμος. Ἐδὲλ' ὅσον ἓνα κοινὸν καὶ ἐκάθισε μετὰ τὸν ποδὸν πολὺ ἀξιοπρεπῆ ἀνέναντι τοῦ πρίγκηπος τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ λύκος τοῦ Γκούμπιο! ἐφώναζε χαρῶς ὁ νεαρὸς θεολόγος. Ὁ λύκος, τοῦ πατρὸς Φραγκίσκου! Ἀ! Σεβασμιώτατε Καρδινάλιε, ἐσώθημεν!

Ἦτο πραγματικὰ ἓνας λύκος πολὺ παράξενος. Ἐφαίνετο ἡμερομηνία ἀπὸ σκύλλων λαγωνικῶν. Ἐφοροῦσε περιλάμπον, ἀπὸ τὸ ὅποιον ἐκρέμοντο φυλακτάρια, χρυσοὶ κρύφοι καὶ μικρὰ ὀμορφία. Ἐπάνω εἰς μίαν χρυσὴν πλάκα ἦτο χαραγμένον ἓνα κοινοτικὸν σῆμα μετὰ δύο λατινικάς λέξεις: Civitas Eugubensis.

Ὁ λύκος τοῦ Γκούμπιο ἦτο δλων ἡ χαρὰ. Ἀφῆνε νὰ τὸν χαίρουν καὶ οἱ κληρικοὶ καὶ οἱ μαθηταί. Εἰς μίαν στιγμὴν, ποὺ ὁ ληστής μετὰ τὸν σιδηρέϊον κλόντον ἐπληρωμένος μετὰ περιέργειαν τὸ πολὺτιμον περιλάμπον του, τοῦ ἐπάρησεν εἰς τὸν βραχίονα ἓνα δάχρυμα σχεδὸν φιλικόν. Ἐγλυφην εὐλαβῶς τὴν δεξιὰν τοῦ Καρδινάλιου καὶ μετὰ ἓνα σμῆνον τῆς κεφαλῆς πολὺ χαριτωμένον προσέτριψε τοὺς νέους τοῦ φίλους νὰ τὸν ἀκολουθήσουν.

Ἐπειὸν ἐσπευσαν διώσει ἀπὸ τὰ βήματά του. Ὀλίγα λεπτά ἀργότερα ἔβλεπαν ν' ἀπομακρύνεται ἀπὸ τοὺς πόδας τῶν ἡ γαλαττὴ πεδιάς τοῦ Ριέτι.

Ὁ καλὸς λύκος ἐρεπιδόει πάντοτε. Διηυθύνετο πρὸς μίαν μακρὴν κοιλιάδα βλῆταιν, πρὸς ἀνατολὰς, ἀνάμεσα εἰς τοὺς γλοῦρους, ὁ λούρος, εἰς τοὺς ποδὸς τῶν δὲν ὄρη τοῦ ὄρους τῆς Ὀλμπι.

Ἐπάνω ἀπὸ τὰ ὄρη ἀνατολὰς ἐταξείδενε τὸ ἐλαφρὸν χρυσὸν κέντημα τῶν συνένων. Τὰ πρῶτα ἀστέρια ἐτρεμαν εἰς τὸν γαλάνον ἀπέραντον. Καὶ διὰ μίαν ἐταξείδενε τὴν φύσιν ὁλόκληρον ὅταν μὲν ἀνέβαινε πρὸς τὸν ὄρει.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ἐπὶ δύο περίπου μῆνας εἰργάσθη ἡ Βουλὴ. Τοσοῦτον χρονικὸν διάστημα εἰ ἐπιφανέως τῆς βήτορες κατηγόρουν εἰς μακροσκελεῖς ἐπὶ παντοίων θεμάτων ἀγορεύσεις. Λόγοι ἀτελεύτητοι καὶ λόγοι σπομφώδεις ἠκούσθησαν ἐπὶ παντός ζητήματος. Καὶ αὐτὸ ἀκόμη τὸ γλωσσικὸν ἤχη εἰς περιωπὴν καὶ πολυτρόπως ἐσχολιάσθη καὶ ἀνεπτυχθῆ. Ἐάν ὅμως θελήσῃ τις νὰ κάμῃ τὸν ἀπολογισμὸν τῆς ὥς πρὸς τὰ ἀποτελέσματα, δὲν ἔχει ἢ ἐλάχιστά νὰ καταλογίσῃ εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τῆς ψηφισθέντα νομοσέδειαν, ὣν πρόκειται τὸ περὶ δικηγορικῶν συλλόγων. Ὡστε, προκειμένου περὶ τῆς Βουλῆς μας, δύναται τις μὲ τὸν Ἀρλέτον ν' ἀναφωνήσῃ: «Δέξαι, λέξεις, λέξεις, φίλε Ὀράτιε». Καὶ ἂν τώρα, ἀπὸ πᾶσι καὶ Βουλαὶ ὅλων τῶν Κρατῶν ἀπαρτίζονται ἀπὸ ἀνδρῶν, τὸ χαρακτηριστικὸν καὶ πρωτεύον γνώρισμά των εἶνε τὸ βῆτόν ἐκείνου τοῦ ἐκφύλου αὐτοῦ οὐκασιμῶς ἥρως, φαντάζομαι τί ἔχει νὰ γίνῃ, ἂν καμμίαν φράσιν συμπαρακαθίσωσιν εἰς τὰ βουλευτικὰ ἐθώλια καὶ αἱ μητέρες τοῦ ἔθνους, ἂν ἡ γυναικεῖα χειραφετήσῃ πραγματικοποιουμένη τελείως φάσις εἰς τὸ νὰ ἐκλέγεται καὶ τὸ ὁρατὸν φύλον εἰς τὸ βουλευτικὸν ἔθνωμα. Τότε δὴ τότε διαρκῆς ἐν ἱερῇ κοινότητι βορείανανατολικὸν ἀνέμου θὰ ἀκούεται διαρκῶς. Τί ἐπίτροπος ἀντίπαλος τῶν βουλευτῶν ἀνδρῶν εἰς τὴν γλῶσσαν καὶ ἦται εἰς τὸ μέλλον αἱ γυναικες συνάελθοι των!

Τὸν ἐκ τῶν γυναικῶν κίνδυνον τοῦτον φαίνεται ὅτι κατενόησαν τόσοι πολλοὶ εἰ σημερινοὶ πολυτεῶ-μενοι, ὥστε τοὺς βλέποντες νὰ προσεγγίσουν παντοῦ καὶ πάντοτε εἰς τοὺς ἀγῶνας κατὰ τῆς γυναικεῖας χειραφετήσεως. Καὶ ὡς ἐν ἀπὸ τὰ πολλὰ παραδείγματα ἀναφέρω τὰ ἐσχάτως λαβόντων χώραν εἰς τὴν Βουλὴν τὸν Δέρδων. Κατὰ τὰ ἐν Σκωτίᾳ δη-λαδὴ λαχόντα, ἕκαστον Πανεπιστήμιον δικαιοῦται ν' ἀποστείλῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸν ἀντιπρόσωπόν του, ἐκλεγόμενον ἀπὸ τοῦς διδασκτορας καὶ φοι-τητάς του, ὥστε ὥστε ἀποτελεῖ, τρόπον τινά, ἰδιαι-τέραν ἐκλογικὴν περιφέρειαν. Εἰς τὰς τελευταίας λαοὶν ἐκλογὰς τὸν πανεπιστημιακὸν ἀντιπροσώ-πον ἠθέλησαν νὰ ψηφίσωσι καὶ αἱ διδασκτορίσσαι καὶ φοιτήτριαι, στριγγόμεναι εἰς τὸ σχετικὸν τοῦ νόμου ἄρθρον, κατὰ τὸ ὅποιον ἐπὶν πρόσωπον, ὦν διδασκτὴρ ἡ φοιτήτρια τοῦ Πανεπιστημίου, ἔχει δι-καίωμα ἐκλογῆς. Ἐν τούτοις εἰ ἄρρενες ἠντήθη-σαν εἰς τὰς ὁραίας συναθροίσεις των τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς, καὶ τὸ ζήτημα ἐβῆκε μεχρι τῆς Βου-λῆς τοῦ Δέρδων, ἥτις καὶ αὐτὴ ὑποφώνως ἀπε-φάνθη, ὅτι αἱ διδασκτορίσσαι καὶ φοιτήτριαι δὲν ἐπι-τρέπεται νὰ ψηφίσουν, διότι, κατὰ διδασκτορὶν τῶν Δέρδων ἐρμηνείαν, ὁ νόμος ἀναγράφων «ἐπὶν πρό-σωπον κτλ.» ἐννοεῖ μόνον τοὺς ἄρρενας, ἐπειδὴ ἡ γυνὴ δὲν εἶνε πρόσωπον. Μὲ ἄλλας λέξεις, δὲ νὰ ἀποκλεισθῶσι τὰς γυναικὰς ἐκ τῶν ἐκλογῶν, ἤνυχ-καθίστανται νὰ τοὺς ἀμφοτερότητος καὶ αὐτὴν τὴν προσωπικὴν των ἰδιότητα.

Καὶ αὐτὸ μοὶ ἐνθυμίζει κάποιαν σύνθετον καλο-γῆρον τῆς Βυζαντινῆς ἐποχῆς, κατὰ τὴν ὅποιαν ἐν ὅλῃ τῇ σοδομότητι εἰ δαὶ ἐκείνοι πατέρες συνε-ζήτουν εἰ γυναικὰ ἦναι ἄνθρωποι; ἡ συζητήσις μνημονεῖται ὡς ζοηροτάτη. Ἄρα καὶ περὶ ὅλα βέβαια ἐξετάσθησαν κατὰ τῆς γυναικεῖας ἀνθρωπείας εἰς αὐτὴν τὴν ἀνθρωπίνην ἰδιότητα καὶ ἐπὶ τέλος, μετὰ περιστάσιν μακροπρόθετον διονύχων δλων τὸν ὑπὲρ καὶ κατὰ, ἐτέθη τὸ ζήτημα εἰς ψηφοφο-ρίαν, κατὰ τὴν ὅποιαν αἱ ὑπερπνευματώσεων παρσε-ρισκόμενων μολίς, μετ' ἀδυναστεῖαν πλειοψηφίαν μο-νάδων τινῶν, κατέπρεσαν ἡ γυνὴν ὅτι ἡ γυναικὰ εἶνε ἄνθρωπος. Ὡστε, βλέπετε, ὅτι εἰ σημερινοὶ Λόρδοι, ὑπὸ διαφορτικὸν σχῆμα, ἐμμήθησαν τοὺς συνοδικούς τῶν Βυζαντινῶν χρόνων καὶ μάλιστα τοὺς ὑπερέβαλον.

Ὁ Μόνος

ΠΕΖΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΣΥΝΤΡΙΜΜΙΑ-ΕΛΠΙΔΕΣ

Στὴν ἀγαπημένη μου.

Γιατί στὰ τόσα μου παθητικὰ τραγούδια καὶ στὰς τόσες μου ματίας μετ' τὸ βλέμμα σου τὸ μεγα-χολικὸ δὲν ἄπαντες;

Γιατί στὴν φρικτὴ μου ἀγωνία καὶ στῆς καρδίᾳς μου τὸ μεγάλο πόνο ἀνακούφισι καμμιὰ νὰ μὴ νοιώθω;

Ἀπογοητευμένος καὶ φοβισμένος ἀπ' τὸν Κοι-νωνικὸν αἶλο, μέσα στὸ πέλαγος τῆς Ἀπελπισίας καταμύνητος, ἀπεπιστικὰ στὸν Ὀυρανὸ ἐσπικώσα τὰ μάτια μου, ἐπὶ τὸ αἰσιματικὸ τιμὸν στὰ ἀδύνατα χέρια μου καὶ τὸ θαλασσοδρεμμένο καρδίᾳ τῆς Ζωῆς μου σ' ἀσφαλισμένον λιμάνι ὠδήγησα...

Τὸ ὁμορφο ἀκρογιάλι ἐρημικὸ ἀπλώνεται ἐμπρός μου καὶ μέσα στὴν πρασινάδα τῶν Ἑλπίδων μου, σκεπασμένον ἀπὸ τὰ δένδρα τῆς λύπης μου, τὸ ἐρη-μοκλήσι τῆς Ψυχῆς ζωγραφίζεται...

Ἐνός ποῦ θὰ εὐρίσκα στὴν ἐκκλησίᾳ αὐτῇ τῆς νέκρας καὶ τῆς ἐρημίας τὴν Ψυχὴν καὶ τὴν Ἑδουχία! Κ' ἐκεῖ ποῦ, ναυαγὸς τῆς ζωῆς, ἀπὸ τὰ ἀγέρταχα κύματα τοῦ κόσμου ἀσφαλισμένος, στὸ λιμάνι τῆς μοναξιάς ἐβῆρα, τὰ μάτια σου τὰ ἐκφραστικὰ ἀντίκρυσα καὶ βαθεῖα στὸν ὀρίζοντα τῆς ψυχῆς νέαν ἐννοισα τρικυμία Πόθου νὰ συγ-δράζω...

Ἀπλῶς τὸ ἐσχιζόμενον πνὶ τῆς καρδίᾳς μου στὸ μυρμινο ἀεράκι τῆς Ἑλπίδος καὶ σ' ἄλλα λιμάνια τὴν ἀγκυρα τῆς σωτηρίας καὶ τῆς λήθης ἐρρίψα! μὰ τὰ μάτια σου, τὰ ἐκφραστικὰ ὁμορφα μάτια σου, πάντα μετ' ἐκνεμίνους ἀπ' τὸν μαιῶν σου τὴν δύναμι καὶ ἀπὸ τὸν ἀνέκφραστο πόνο πεπνευμένους, τὸν συντηρῶν τὸν καρδιᾳς μου ἔσθ' ὅταν τῆς καρδίᾳς σου νὰ ἐδηγήσω ἐλπίδω.

Γιατί στὰ τόσα μου παθητικὰ τραγούδια καὶ στὰς τόσες μου ματίας μετ' τὸ βλέμμα σου τὸ με-λαγχολικὸ δὲν ἄπαντες; Γιατί στὴν φρικτὴ μου ἀγωνία καὶ στῆς καρδίᾳς μου τὸ μεγάλο πόνο ἀνα-κούφισι καμμιὰ νὰ μὴ νοιώθω;

Γεωργικὴ Σχολή
Ἐν Κασοβαρείῳ.

Ἄγγελος Ἀγρότης

ΒΕΡΑΝΓΕΡ

Η ΣΕΙΡΗΝ

...Τάχυματα παίζουν ἐλαφρὰ νανουρίζοντας τὴν κοιμισμένη ἀρρογία. Σὺν γαλανὸ ὠρανὸν λάμπει ὁρατὸ φεγγαρίον καλοκαιρινῆς νύχτας. Κανένας ἦχος δὲν ἀκούγεται, ὅλα κοιμούνται στὴν ἀσπὴ, ἡ ἐργασία καὶ ἡ διασκεδασίς. Ἀπὸ τὰ βάθη τῶν κοιμισμένων κυμάτων δύο ἐλαφροὶ ἀντηχοῦν, λέξεις ποῦ θὰ τῆς ἐπαναλάβῃ ἐμπιστευτικὰ ἡ νύκτα στὴν ἡμέρα: ἔρως, εὐτυχία.

Ποιὸς μὲς νηυοῦνται αὐτῆς τῆς λέξεως; Ἡ Σειρήν, ποῦ περιμένει τὸ θυμὸν τῆς, καίονμένη στὴν ἀκρὴ τῆς θάλασσης. Δυστυχία σ' αὐτὸν ποῦ γελισμένους τὰ παρὰσυνθῇ ὡς τὴν ἀκρὴ τῆς γα-λανῆς θάλασσης!

Νὰ ἕνας εὐμορφος νέος πλησιάζει, ἀγάλλει, ἀγάλλει, τὴν ἀκρὴ τῆς χρυστεῖς ἀμμουδιᾶς κο-κινίζοντας ἀπὸ εὐχαρίστησι.

Ἐρεθεῖ, τοῦ λέει ἡ Σειρήν, ἡ ἀγάπη μου μ' ἐνοχλεῖ καὶ σ' ὅλες τῆς καρδιᾶς θ' ἀντηχήσῃ. Ἐγὼ πρέπει νὰ ἐνδραυνώ τὴν δεξιὴ νεότητι. Μὴ φοβῶμαι, θὰ σὲ ὑποστηρίξω ἐπάνω στὰ κύ-ματα. Φύγε ἀπὸ τὸν ὕγνὸ τῆς σοφίας, ποῦ στεφα-νώνει μόνον τὰ μέτωπα γλυκῶν παιδιῶν.

Ποιοὶ ἀπὸ ἐξοῦτα πέφτουν μέσα στὰ βαθεῖα πηλιαιά μας, χαμένον γὰ πάντα, καὶ ὅμως μὲς φροντίζουν: εὐχαιροῦντο! Δοκίμασε τὸς ἡδονὰς μας ποῦ ζῆλευσαν ὅλοι. Ἡ ζωὴ, νέε μου, ἡ γλυκεῖα ζωὴ, γὰ μὲς ποῦ ξέρομε καὶ τὴν χιμρόμασε, εἶνε ἕνα ἀτέλειστο φιλί...

Ὁ νέος πέφτει στὸ νερό. Ποιὸς τὸν ξανάειδε; Κανένας ἀπὸ τοὺς. Ἀπὸ τὸ ποῖόν τὸν τὸ βράδυ, ἡ Σειρήν τραγουδοῦ τὸ τραγούδι τῆς ἀγάτης: μιά φωνὴ ὅμως, ποῦ δὲν εἶνε πειθ' ἀνθρώπου, φρονέ-λει στοὺς τρομαγμένους διαβάτες ποῦ περνοῦντες ἀπὸ καί:

Προσευξέσθε γιὰ μένα! Νῆος

ΙΑΜΑΤΙΚΑ ΥΔΑΤΑ

Σαρζῆς, Λουτροκίου, Αἰγίνης, Μεθάνων, Ἐρμιόνης, Υπάτης.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ: Θ. Π. ΡΑΜΜΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, ΟΔΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ 8

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ, ὑποκατάστημα Σωτείρας 2.

ΜΠΛΟΚ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Ἐξεδόκαμεν ἐφέτος τρία εἶδη ΜΠΛΟΚ ἡμερολογίων, ἐξ ὧν τὰ δύο πρότα, ἥτοι τὸ μεσαῖον σύνθηδες σχῆμα, ὡς καὶ τὸ μέγα διὰ γραφεῖα, ἐξετυπώθησαν ἐν ἸΤΑΛΙΑ.

Τὸ τρίτον ἐπιτραπέσιον ἐξετυπώθη ἐν ΔΕΥΡΙΑ. Παράναλονται οἱ κ. κ. ἐν-διαφερόμενοι νὰ ζητήσουν δείγματα καὶ τιμὰς.

ΠΑΛΛΗΣ & ΚΟΤΖΙΑΣ

ΠΑΡΗΣ ΣΕΙΡΑ
ΤΟΥ Α' ΕΤΟΥΣ ΤΗΣ 'ΕΛΛΑΔΟΣ',
(Ἐκ 53 φύλλον)
Πωλεῖται εἰς τὰ γραφεῖα μας ἀντὶ 5
δραχμῶν. Στέλεται εἰς τὰς ἐπαρχίας
ἀντὶ δραχ. 5,50. Εἰς τὸ Ἐξω-
τερικὸν ἀντὶ φρ. 8.

CHATEAUBRIAND
ΤΑ ΕΡΕΙΠΙΑ ΤΗΣ ΠΑΛΜΥΡΑΣ

Ὁ ἥλιος ἔκλινεν εἰς τὴν δύον, καὶ εἰς τὸν μεμα-κρομένον δριζόνιον μία ὑπερβολὸς ταῖα ἐδείκνυν ἀκόμη τὰ ἔργα του. Ἡ οὐλὴν ἀνυπόστο μὲν βαθὴ ὑποκάνον χρόνια, ὁ οὐρανὸς ἦτο ἀέριος, τὰ πάντα ἦσαν ἡσυχά καὶ αἰσάρα. Τὸ ἐκείσιν φέτος τῆς ἡμέρας ἐμετριάς τὴν φρίκην τοῦ σκότους, ἡ δὲ ὁμοσερὰ αὐτοῦ τῆς ἐσπέρας κατεπλάττει τὴν φρίκα τῆς καιομένης γῆς. Οἱ βοσκὰι τῆς Σαρίας εἶχον ἐπι-στέφει μετ' ἀσκαμίνους των καὶ εἰσῆλθον ἐνὶς τῶν οὐρανῶν των. Ὁ οὐρανόσις δὲν ἔδεικνε καμ-μίαν κινήσιν ἐπὶ τῆς μοσεῖον καὶ ἐπορείαν ἐν-διαδοῦ: μία βαθεῖα σιγὴ ἐβασίλευε καὶ εἰς τῆς ἐρη-μίας καὶ μόνον κατὰ μακρὰ διαστήματα ἡκούοντο αἱ αἰνῆμοι φωναὶ μερικῶν τοκαλιῶν.

Τὰ ἐρημικὰ ταῖα μέρη, ἡ ἡσυχία αὐτῆς ἐσπέρας, τὸ μεγαλοπρεπὲς τοῦτο θέαμα, ποῦ ἔφεραν μὴν ἱερὰν περιουσίαν. Ἐκείσιν ἐπὶ μίᾳ τελευτημένης στήλης καὶ ἀφῆθη εἰς βαθὺν ρεμβασμόν.

Ἐδῶ, ἐκεκλιμένη, ἔδῶ ἡν-θιεν ἄλλοις μία πλοσία πόλις! Ἐδῶ ὑπῆρξεν ἡ ἔδρα μίας λογιῆς αυτοκρατο-ρίας. Ναί! εἰς τὰ μέρη ταῖα, τὰ ἡν ἔρημα, ἐπὶ-στέφει ἄλλοις εἰς λαὸς, ὁ οὐρανὸς τὰ ἐνεργήσεν. Εἰς τὰς ἐργασίας περὶ τὴν τὰς ὁδοὺς ταῖας, εἰς τὴν ἐρημίας. Ὡς τὰ τὰς ταῖα, ἐπὶ βασιλείᾳ βα-θεῖα σιγῇ, ἀντὶ ἄλλοις ὁ οὐρανὸς τὸν τὸν τὸν καὶ αἱ φωναὶ ἐορτῶν καὶ ἀγαλλιάσεων. Τὰ οὐνοπο-ρεμένα ταῖα μαρτυροῦν ἐρημίας καὶ κακοκλί-ματα, αἱ ἀκροατικαὶ αὐτῶν αἰσῆς ἐκδοῦν μεγαλοπρεπὲς καὶ αἱ κατωτέρω αὐτῶν αἰσῆς ἐρημίας τὰς δημοσίας πλατείας.

Ἐδῶ συνέστηεν ἀναρρίθμους κόσμος, μία δη-μοκρατικὴ βιομηχανία συνήρουντο πλοῖα εἰς ἕνα τὸν ἑνὸν, ἐντὶ σήμερον τὴν ὁμορμὴν αὐτοῦ, ἡμῖς συνεπικουροῦν ἐντὶ αὐτῶν τὰς σιὰς, διεδόθη μία θαλάσσιος μοναχία. Ἡ σιγὴ τῶν ἱερῶν ἀνι-κατέστη τὸν οὐρανὸν τὸν πλατεῖαν. Ἡ ἐντομία μίᾳ ἐρημικῇ πόλει: μετεβλήθη εἰς μίαν ἐρημὴν πύλιν. Τὰ ἀντικατὰ τὸν βασιλεῖον ἔργα τὰ κατωτέρω τῶν ἀγροικίων ἐξῆν.

Τὰ ἀπορία μαρτυροῦνται εἰς τὰς ἐισόδους τῶν ναῶν καὶ τὰ ἀνάθηκα ἐργετὰ κατοικοῦν εἰς τὸ ἱερὸν τῶν θεῶν....

Τοιοῦτοπρεπὲς χάνονται τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώ-πων!....

Σῆρος.

Χρυσυγῆ

ΤΟ ΧΕΛΙΔΟΝΙ.

Τὰ «Παναθηναῖα» ἐξέδωκαν εἰς τεύχος κομῆν τὸ «Χελιδόνι», τὸ ἄρθρον καὶ ποιητικὸν ὅραμα, ἐνὸς ἀπὸ τοῦς μύλλων διακεκομμένους καὶ συμ-παιδεῖς λογίους μας, τοῦ κ. Παύλου Νισβάν. Τὸ «Χελιδόνι» εἶνε ἕνα προσφιλὲς κομῆμα διὰ πᾶ-σαν ἑλληνικὴν βιβλίον διήγη.

ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

ΚΑΙ ΙΑΤΡΕΙΟΝ ΣΥΦΙΛΙΔΙΚ. ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ

ΟΔΟΣ ΚΛΕΙΣΘΒΗΣ 9 - Πάροδος Πλατείας Κάνιγγος.

Διευθυντὴς καὶ ἐκπαιδευτὴν ἱατρὸς

ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΩΡΕΤΤΗΣ

Εἰσὸς μακροῦ, Γυναικολόγος, Συμφιλιδόμος

ΥΦΗΓΗΤΗΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Ὁ κ. Μωρέτης δέχεται καθ' ἑκάστην 8-9 π.μ., 12-1 καὶ 4-6 μ.μ. τοὺς ἀποστον: ἐκ Συμφι-λιδῶν καὶ Γυναικολογικῶν Νοσημάτων, καθὼς ἐπίσης καὶ τοὺς ἀποστον: ἐκ ἀντικατοῦ, στεφανορροίας, ἀκαταίας οὐρῶν, αἱμορροῖδων, παθῶν οὐρηθῶν, προσιάνων καὶ ἐν γένει πάσης νόσου τῶν γεννητικῶν ὁργάνων ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Ἀρρώστια θεραπεία τῆς στυρωσεως ἐντὸς ὅρι-σται εἰς ὁργανικὴν πάθην. Ὅσαι ἐκ τῶν ἐξαισθη-σῶν Κυρίων ἔχουσιν ἀνάγκην ἐγχειρήσεως, γίνονται δεκταὶ καὶ ἐντὸς τῆς Κλινικῆς, ὅπως ἐγχειρηθῶσιν. Ἐν τῇ ἰδίᾳ Κλινικῇ γίνονται δεκταὶ καὶ ἐπιτο-κοί, ὅπως γεννήσων ἐν ὅλῳ: ἰδιαίτερον διαμερί-σματι, ὅπου μόνον τῷ Διευθυντὶ καὶ τῇ Μαίᾳ τοῦ κατωτέρωτος ἐπιτρέπεται ἡ εἰσόδος.

ΟΔΟΣ ΚΛΕΙΣΘΒΗΣ 9

(Πάροδος Πλατείας Κάνιγγος)

28

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ — Ἐντὶ ὁ νεαρὸς Κρατίνος ἐποικίστει ν' ἀγωνισθῇ εἰς τὸ Στάδιον τῆς Ὀλυμ-πίας, ὅπου, διὰ τῆς νίκης του ἐκδικηθῇ τὸν φόνον τοῦ πατρὸς του Κρεῖττα, σπένδει πρὸς συνάντησιν του ὁ Ἀντίνοος, μικρὸς ἀτελεύτητος, ὁ ὁποῖος τῷ ἀναγ-γίλει δι' ἡ Συρακοῦσα Ἀδύγη (ἡ Μορσὶν) τὸν θεο-εὐ ἀνηλίου τὸν ἐρωτὸς τῆς καὶ τῶν ὑποσχέ-σεων των. Ἡ κόρη αὐτῆς, εἰς ἡ θυσίᾳ τοῦ λα-μοῦ, τὸν φρονέοντος τὸν πατέρα τοῦ Κρατίνου, τὴν ὅποιαν οὗτος ἠγάπησε, χωρὶς νὰ τὴν γνωρίσῃ. (Ἡ συνέχεια)

Τὸ ὅρος τοῦ Κρατίνου ἦτο κλῆρος τραγῶν καὶ ὑπεδείκνυν εἰς τὸν Ἀντίνοον ὅτι ὥφειλε νὰ φύγῃ. Ἄλλ' ὁ νεανίας ἐβίσταξε καὶ ἐφαίνετο ἀμνηστικόν. — Δὲν ἔχω νὰ σοῦ εἰπῶ τίποτε ἄλλο, προσέθη-κεν ὁ Κρατίνος.

— Καὶ ὅμως ἐπερίμενε ν' ἀκούσῃ περισσότερα.

— Διὰ τί;

— Διότι εἰς ἀγαπῶν μετ' ὅσον σφοδρότητα ν' ἀκούσῃ τὴν ἐγκαταλείψιν τῆς ἀγαπητῆς του μετ' ὅσον ψυχραιμίαν; Ἐγὼ, αὐθόρμητον, εὐχαριστοῦ-μαι δι' αὐτὸ. Σὲ βεβαίως, εὐχαριστοῦμαι, διότι βλέπω ὅτι ἀρχίζεις καὶ σὺ νὰ θεραπεύσῃ. Ἐγὼ δ' ἀνέχο-μαι ἐννοεῖται ὅτι μολὶς ἤκουες ὅτι ἡ Ἀδύγη σου ἐ-χεται, τὴν στυγρὴν αὐτὴν, τὰς θιασεῖς ἐνὸς ἄλλου ὁρατοῦ, θὰ ἀνορθώσῃς ἄγριος, θὰ ἐλθῶσιν, θὰ ὑβρίζῃς καὶ πικρὸν θὰ ἐκλαίῃς διὰ τὴν τύχην σου. Ἄλλ' εὐτυχῶς, ἰδοὺ ὅτι οἱ φδοὶ μου συντερίσκειν μετ' ὅσον ὅσον. Ἡκούεις τοὺς λόγους μου, ὅς ἐάν σκεδόν τοὺς ἐπερίμενες. Μήπως, αὐθόρμη-τος, εἶχες μίαν τιπτοτε προηγουμένης περὶ τοῦ νεαροῦ Σπαρτιάτου;

Ὁ Κρατίνος ὠρῶθη.

Οἱ ὁφθαλμοὶ του ἀνεστράφησαν. Μὲ τὴν ἀνα-ποσιν πρηνήσαν, μετ' ὅσον πλῆθος τοῦ λαοῦ ἐξ-ωγκωμένους, μετ' ὅσον λευκὰ καὶ ὠχρὰν τὴν μορφήν, εἰσπτεται ἐπὶ τοῦ νεανίου, ἀρχίζει τὸν λα-μὸν αὐτοῦ μετ' ὅσον χεῖρας του, τὸν σφίγγει καὶ κρα-υγάζει μετ' ὅσον ἡρώδη καὶ παλλομένην:

— Ἀρξέτε!...

Ὁ Ἀντίνοος ἐπὶνέετο.

Ἐπὶ τὸν δυνατόν κλίνειν δὲν ἤδυνάτο οὔτε νὰ φωνάζῃ.

Τὸ πρόσωπόν του ἐπορεύθη.

Ἄλλ' ἐπὶ τέλος ὁ Κρατίνος τὸν ἀγῆκε, τινάζων αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ἀνακλινέντου.

— Τοιοῦτος θάνατος σοῦ ἤρμοζε.

— Αἰσθάνου μου... ἐτόλμησε νὰ διαμαρτυρηθῇ.

— Μὴ μολύνῃς τὸ ὄνομά μου εἰς τὰ χεῖρά σου. Εἰς τὰς κακοκλίσεις φέστις, ὁ ὅποιος ἀπὸ ὀλίγων χρημα-τίων ἀνέλας νὰ φαρμακεύσῃς τὴν ψυχὴν μου. Σὺ δὲ καὶ τὴν ἐλευθέρῃ, ἀλλὰ σὺ βολὸς ἐγεννήθης καὶ βολὸς πάντοτε θὰ ἦσαι εἰς τὸν χαρακτῆρά σου. Προσεπίσταν εἰς ἀγαθότητος, νὰ σὲ ὑφῶσιν μετ' ὅσον ἀνθρώπων, ἀλλὰ σὺ νοσταλγεῖς πάντοτε τὸν βέρβορον, ὁ ὅποιος σὲ ἐβίβει. Ἐπερίμενε νὰ συ-κινῇσθαι ἀπὸ τὰ φεῦδ σου. Καὶ δὲν ἐφάντασθες, ὅτι, πρὶν ἀνοίξῃς τὸ ρυπαρὸν σου στόμα, ἐγνώριζα τί θὰ μοῦ εἶπες. Ἐννοεῖς ὅτι θὰ εἰσέτωαι ὅσα μοῦ εἶπες δὲ τὴν Ἀδύγη, ἀφοῦ ἐγνώριζα ὅτι διὰ τὴν χαλκὸν σου δὲν ὀφείλει ἡ Ἀδύγη, ἀλλ' ἡ Λυ-κίσσα.

— Αὐθόρμητα...

— Σιωπῇ. Τοῦλάχιστον αὐτὴ ἀγωνίζεται διὰ τὸν οἶκόν της, ἀλλὰ σὺ πῶς θὰ δικαιολογήθῃς, φον-εύων τὴν ψυχὴν ἀνθρώπου, ὁ ὅποιος σὲ ἐσυμπά-θησε μίαν φράσιν; Μὰ τὴν ἀλήθειαν, τοιαῦτα ὄντα δὲν ἔχουν ἀνάγκην ἐπιμνήσεως. Μόνον τὸ μαστι-γίου τὴν γλῶσσαν ἐννοεῖς. Εἶπες καὶ σὺ ἀνάγκην μαστιγίου, ἀλλὰ καὶ τὸ μαστιγίου αὐτὸ θὰ ρυ-πανθῇ ἐπάνω εἰς τὸ στήθος σου.

Ἐπερίμενε, ἦνοιξε τὴν ὕδραν καὶ δεκνύν αὐτὴν πρὸς τὸν τρέμοντα Ἀντίνοον, ἐκράυευσεν:

— Πᾶσι... φέτος ταχέως καὶ εἰς εἰς τὴν Λυκί-σαν, ἐπὶ ὁ Κρατίνος γνωρίζῃ εἰς πάντα

— Τι έλεγαν ;
— Αφέντα μου, μέ εκπλήρσεις. Εύρισσες εις την 'Ολυμπίαν και δέν γνωρίζεις τό δράμα του Κρατίνου ;
— Γνωρίζω ότι ο Κρατίνος θ' άγωνισθή εις τό Στάδιον διά νά εκδικήσῃ τόν φόνον του πατρός του.
— Και τίποτε άλλο ;
— Υπάρχει και περισσύτερον ;
— Άλλ' αὐτή άκριβώς είναι ή δυστυχία του νεανίου. 'Ότι άγαπή τήν κόρην του φονέως και άδελφήν του αντιπαλίου του.
— Αὐτό δέν ονομάζεται άγάπη, αλλά έγκλημα.
— Εισαι ο πρώτος έρωτευμένος, ο έπιτοος κρίνεις τόσον αὐστηρά τό πάθος του Κρατίνου.
— Υπάρχει άνθρωπος, ο έπιτοος τό έπιδιοκίμαζεις ;
— Δέν τό επιδοκίμαζεις κανείς, αλλά τό συγχωροῦν πολλοί.
— Ποιοί είναι αὐτοί ;
— 'Όσοι έγνωσαν τήν άγάπην.
— Εισαι και σύ, γέρον, μεταξὺ αὐτῶν ;
— Δι' ἐμέ ο Κρατίνος είναι άσυγχώρητος.
— Έπειδή άγαπή ;
— 'Όχι. Έπειδή δέν ένοιεε ότι πίπτει ὅμα κακοβούλῳ σχεδίου.
— 'Ο Κρατίνος και δ' 'Ιππύλυτος έταράχθησαν.
— Τι λέσεις, γέρον ; 'Ο Κρατίνος είναι ὅμα ;
— 'Όχι τῆς άγάπης του, αλλά τῆς πονηρίας τῶν άλλων.

— Εξήγησε τούς λόγους σου, διότι, μέ τούς θεούς, μοῦ ήναψες τόσην φλόγα περιεργείας, ὥστε δέν δύναμαι νά φύγω, πριν μοῦ τήν σβύσῃς.
— Δέν έχω δυσκολίαν νά είπω, ότι νομίζω άλλη θές. 'Απεναντίας, θεωρῶ καλήν μου νά διαλαλῶ τήν αδικίαν τῶν κακῶν ανθρώπων.
— 'Σ σοφός έμιλες, σεβάστε γέρον. 'Αν ήσο εις τάς 'Αθήνας, αντί προβάτων ὅλα έποίμηνες αίθρώπους.

— 'Ο γέρον έκίνησε τήν κεφαλήν, έμφθ τό ρυτιδωμένον πρόσωπόν του έφωτίσθη από μελαίμα.

— Καλά μου τέκνα, εις τήν έρημίαν αὐτήν δέν ζήτω μόνον τόν άρτον, αλλά και τήν εύτυχίαν. 'Όχι. Δέν θά ήλλασσα ποτέ τό άγαθόν μου πότμον μέ τό άκροατήριον μιᾶς σοφιστικῆς σχολῆς. Έβίβαξα και έγω άλλοτε ανθρώπους, και ίσως διά τοῦτο προτιμῶ τώρα τά πρόβατά μου. Εύρισκω ἔδω τήν άγαθότητα, τήν γαλήνην και τήν χαράν, τήν ὁποίαν ματαίως εξήγησα μεταξὺ τῶν ανθρώπων. Είμαι συνήθως μόνος και ήσυχος' μόνον εις έκάστην τετραετίαν ταράσσεται όλην ή έρημία μου από τήν 'Ολυμπιακήν πανήγυριν. Τούτο είναι άρκτέον διά νά μοῦ ποικίλῃ τήν ζωήν.

— Οι λόγοι σου άπ' άρχῆς μοῦ έπανάφωσαν, ότι δέν είχα άπέναντί μου ἕνα κοινόν και άξεστον ποιμένα. Άλλ' ήδη περιμένω νά άκούσω τί θά μοῦ εἴπῃς περί του Κρατίνου.

— Ποία είναι ή πατρίς σας, ξένοι ;
— Αί 'Αθήναι, άπήντησεν ο 'Ιππύλυτος.
— Τύχη άγαθή. 'Όμιλῶ πρὸς φίλους του Κρατίνου και δέν ὅλ' εὐρεθῶ εις τήν άνάγκην νά τοῦς δυσχεραίσω. Γνωρίζετε, κύριοί μου, ότι ο υἱός του Κρεῖζα θ' άπαρχυλῇ μεθύριον τό Στάδιον και τήν 'Ελλάδα ὅλην. Είναι μία ὑπόθεσις μεγάλη, ή ὁποία δέν γνωρίζω πῶς θά λυθῇ. Τά πλήθη έχουν έρεθισθῇ, τά πῶθη έχουν ανάψει και ο μικρός άγων τῶν δύο νέων θά λάβῃ διαστάσεις ήρωϊκῆς γιγαντομαχίας. 'Ο έρως του Κρατίνου μεταβάλλει τόν άγῶνα εις δράμα και τό δράμα είναι τόση μέγα, ὥστε ένδέχεται νά ὀθωμέν και συμφοράς άκόμη μετά τήν λύσιν του. Οι Συρακούσιοι, και ὁπως ή οικογένεια του φονέως, ένόησαν καλῶς τοῦτο και προσεπλήσαν, μέ πάντα τρόπον, νά περιπλέξουν τόν Κρατίνον εις πονηρά δίκτυα.

— Ποιος, γέρον, σὸ τό είπες αὐτό ;
— Τό ήλικια μέ τά ἱδία μου ὅτα, σήμεραν τήν πρωΐαν.

— Σήμερον ;

✽

— Καθίστατε, τέκτα μου, ἐπὶ τῶν ἑθρῶν αὐτῶν. 'Αν εἴνε λίθοι, περὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἀνάγκων, ὅπως και τά ἀνάγκων τῶν οἰκῶν σας. Καθ' ήν ὥραν έτελείτο ή μεγάλη βουβυσία εις τόν ναόν του Διός, πριν άκόμη γίνῃ τό έπεισόδιον του Δαμοξένου, τό ὅποιον ήκουσα κατόπιν, ήλθαν ἔδω δύο άνθρωποι. 'Η παρουσία των μ' εκπλήρξας, διότι, έκτός ἐμοῦ, δέν έπεριμένα ότι ξένος τῆς 'Ολυμπίας θ' άπουσιάζῃ από τήν μεγάλην έστῆν. 'Ήσαν μία ὥραία γυνή, μέ μακρὸν ὀρθόλαμον, λευκόν δέρμα και έξοκίαν κόμην μελανήν και εις έφηβος, ο ὅποιος δέν είχε τήν φήν έραστου. 'Όταν έπρόσεξα περισσύτερον, ένθυμήθην ότι τοῦς είδα πολλάκις, κατά τόν τελευταίον μήνα, νά έρχονται ἔδω φεύγοντες τήν 'Ολυμπίαν. Φαίνεται ότι δέν μέ άντελήφθησαν ότι εκλήθην ὑπό τήν σκιάν του δένδρου εκείνου και εκάθισαν εις μέρος, από τοῦ ὁποίου ήκουα χωρίς νά ὅλω. Λέγουν ότι δέν έπιτρέπεται νά άκούῃ κανείς τήν συνομιλίαν ξένων. 'Εγὼ δέν έχω τήν ἱδέαν αὐτήν, διότι, αν μέν αἱ έμίλια των εἴνε άγαθά, δέν φοβούνται ζημίαν, αν δέ εἴνε κακά, ή ὁτακουσία ἐνός άγνώστου, ὅς χρησιμεύῃ ὡς πρώτη τιμωρία των. Δέν έπρόσεχα, κατ' άρχάς, εις τοῦς λόγους των και μόνον τότε ἔδωκα προσοχήν, όταν

ήκουσα τόν νεανίαν, ο ὅποιος έφάνιστο ταπεινῆς καταγωγῆς, νά ονομάζῃ τήν γυναίκα «δέξποιαν τόν» και «Λυκίσαν». Λυκίσαν, έσκέφθην... μήπως εἴνε ή σύζυγος του Δαμοξένου ; Έπρόσεξα τότε

και μετ' ὀλίγην ὥραν είχα πεισθῇ. 'Η άγνωστος ήτο πράγματι ή Λυκίσαν και ὅμιλεε πρὸς τόν νεανίαν, τόν ὅποιον εκάλει 'Αντίνοον.

('Ακολουθεῖ)

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ : 'Εν Λονδίνο (22 Fenchurch street-Corner of Rood Lane, E. C.), 'Αλεξανδρεία, Καίρο, Χαρτούμ (Σουδάν), Κωνσταντινούπολι (Γαλατῇ και Σιαμπούλ), Σμύρνη, Θεσσαλονίκη, Καβάλλα, Πειραιεῖ, Πάτρας, Βόλου, Σύρου, Καλάμης, Χανίων, 'Ηρακλείου, Ρεθύμνη (Κρήτης).

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1908

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Ταμείον και Τράπεζαι	Δρ.	7,265,835.15
Διαθέσιμα παρὰ ταῖς ἐν Εὐρώπῃ Τρ. εἰς χρ.	»	2,163,733.07
Συναλλάγματα ἐν Χαρτοφυλακίῳ και χρυσός	»	3,561,041.22
Προεμφληγσεις	»	14,381,618.96
Τρέχοντες λῆροισι	»	55,504,230.63
ἐπὶ ἐνεχόρῳ χρεωγράφων	»	26,566,975.81
ἐπὶ ἐμπορ. και άλλων έγγραφων	»	9,085,434.07
ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων	»	3,001,559.50
Δάνεια ἐπὶ ἐνεχόρῳ χρεωγράφων	»	17,676,860.62
Προσωρινοὶ λῆροισι ('Υποκαταστήματα και 'Ανταποκριταὶ)	»	12,925,797.37
Χρεώγραφα και τοκομερίδια	»	5,914,029.75
'Ομολογίαι 'Εθνικῶν Δανείων και Δάνεια εἰς Δῆμους, λιμένας και λοιπὰ Νομικά πρόσωπα	»	3,772,571.21
Κτήματα Τραπεζῆς	»	743,396.63
'Εγκαταστάσεις και ἐπιπλα Κεντρικοῦ και 'Υποκαταστημάτων	Δρ.	162,563,083.99

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλαιον 'Εταιρικόν	Δρ.	40,000,000.—
'Αποθεματικόν τακτικόν	»	8,915,000.—
ἔκτακτον	»	500,000.—
'Ομολογίαι φρ. χρ. 2 1/2 ἐκπ. ἐξοφλητέαι τῇ 1ῃ 'Ιουλίου 1924	»	2,725,000.—
Καταθέσεις εἰς χρυσόν και δραχμὰς	Δρ.	75,014,758.16
Τραπευτήριον	»	6,208,447.13
'Εξωτερικοὶ λῆροισι εἰς χρυσόν	»	30,172,569.06
'Επιταγαὶ πληρωτέαι	»	2,121,172.58
Γραμμάτια εισπραχθέντα και μὴπω ἐκκαλυφθέντα	»	632,075.60
Μερίσματα πληρωτέα	»	88,971.—
	Δρ.	162,563,083.99

'Ο Γενικός Διευθυντής:
Ζ. Κ. ΜΑΤΣΑΣ

'Ο Διευθυντής τοῦ Λογιστηρίου
Φ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Ἡ Τράπεζα 'Αθηνῶν έκτελεῖ Προεμφληγσεις, Εισπράξεις γραμματίων, Προκαταβολὰς ἐπὶ χρεωγράφων και ἐμπορευμάτων. 'Ανοίγει τρεχουσέτους λογαριασμούς ήγγυημένους και ἐν γένει ἀνάλεχτα τήν έκτέλεσιν πάσης τραπεζικῆς και ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως ὑπὸ συμφορῶν τῶν δροῦς. Δέχεται χρεώγραφα πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων. 'Ενοικιάζει χρηματοκιβώτια εἰς ἰδιώτας. Δέχεται καταθέσεις χρημάτων εἰς χρυσόν και τραπεζογραμμάτια πληρώνοντα τόκον :

3 1/2 % εἰς πρώτην ζήτησιν	3 1/2 %
4 1/2 % διὰ καταθέσεις ἐξ μηνῶν	4 1/2 %
5 1/2 % διὰ καταθέσεις ἐξ ἐτῶς	5 1/2 %
6 1/2 % διὰ καταθέσεις ἐξ ἐτῶς και ἐπένευν	6 1/2 %

Διὰ τὰς εἰς τό Ταμειντήριον τῆς, λειτουργοῦν κατ' ἐκάστην, καταθέσεις ὡς και διὰ τὰς χρεὶν ἀγαθοεργῶν σκοπῶν, πληρώνει τόκον 4 1/2 %.

ΛΑΧΕΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κλήρωσις 31^{ης} Δεκεμβρίου 1908

ΜΙΑ ΔΡΑΧΜΗ ΕΚΑΣΤΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΟΝ ΙΣΧΥΟΝ ΔΙΑ ΜΙΑΝ ΚΑΠΡΩΣΙΝ

ΚΕΡΔΗ

ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΑΠΡΩΣΙΣ

1 Μέγα κέρδος ἐκ δραχμῶν	100,000
1 Κέρδος	25,000
1 Κέρδος	10,000
3 Κέρδη	8,000
8 Κέρδη	4,000
411 Κέρδη	100
578 Κέρδη	50
1000 ἐν ὅλῳ Κέρδη ἀξίας δραχμῶν	225,000

Γραμμάτια πωλοῦνται : Εἰς τὰ δημόσια ταμεία και λοιπὰς δημοσίας 'Αρχάς, εἰς τὰς Τραπεζάς, εἰς τοὺς σταθμούς και στασιόχους τῶν σιδηροδρόμων, τοὺς διαχειριστάς τῶν μονοπωλίων και τὰ πρακτορεῖα τῶν εφημερίδων πρὸς δραχμὴν μίαν ἑκάστον γραμματίον, ἰσχύον διὰ μίαν ἐκ τῶν δύο τελευταίων κληρώσεων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ή ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ 'Εθνικοῦ Στόλου και τῶν 'Αρχαιοτήτων, 'Υπουργεῖον Οἰκονομικῶν, εἰς 'Αθήνας.

'Ο Διευθύνων Τμηματάρχης

Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΝΕΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΜΑΤΙΩΝ ΥΜΝΟΣ

Σὺ ξαγνάντεμά σας
τί και τί δέν είδα !...
'Ο ματάκια θεῖα,
μάτια λατρεντά ...
Μέσ' σέ' ἀνάβλεμμα σας
είδα και εἰαίδα
Και ἀτελειότητα,
μάτια δνειρεντά ...
Και σὺ ἴδια μάτια
τί δέν είδα πάλι !...
'Αγγελομόρφά μου
μάτια τ' οὐρανοῦ !
Τ' αἵματόν τὰ πλάνα,
τῆς 'Εδῆς τὰ κάλλη
'Πρόβαλον μερσοτά μου,
κί' ἔχασα τό ποῦ ...

Εἶδα, ὦμῃ ! ἀντάμα
και χαρά και πόνο
Μέσ' σὺ τὰ τόσα μάτια
μὲς γλυκεῖας ματιᾶς...
Τραγουδάκια, κλάμματα
χαμογέλιο... σιόνο
Κί' είδα νάμαι πλάνα
λόπης και χαρὰς ...
Σὺ ξαγνάντεμά σας,
ὁμομορφά μου μάτια,
'Ενοιωσα σὺ στήθῃ
γέλοισι και καὶνμό...
Μ' ἔστειλ' ή ματιά σας
σὺ οὐρανοῦ τὰ πλάνα
Και στής γῆς τὰ βύθῃ
και μέσ' σὺ χαμῶ !

Μάτια ποῦ γεννιέσθε
ἀπ' τὰ θεῖα χέρια
Γιὰ νά ἦσθ' ή θύρα
τοῦ γλυκοῦ οὐρανοῦ...
Μάτια ποῦ θαροεῖσθε
διαμαντένια ἀστέρια
Και φωτοκλήμυρα
χύνετε παντοῦ ...
Μαρός σας τί παθαίνο !
Σὺν σὺς ξαντικρόζω,
'Ο οὐράνια μάτια,
πλάνο... θεῖο φῶς,
Μοῦς σας ζῶ... πεθαίνω
τραγουδοῦ... θαρροῦζω
Γίνομαι κομμάτια,
γίνομαι τρελλός !...

Μάτια μου ἀστερόνια,
μέσ' τό φῶς τό πλάνο...
'Αχ ! Νά σὰς φιλήσω,
τῇ ζωῇ νά πῶ !...
'Απ' τῇ λαογένεια
γέλοισι δά πεθάνω,
Μά κί' εὐθὺς θά ζήσω
νά σὰς ἀγαπῶ...
'Ο ! Νά σὰς φιλήσω,
μάτια μου, νά τοῖσσω
τῆς χαρὰς τῇ ζάλῃ
και νά μεθυνοῦ,
Και στερεῖ αἶς οὐδῶς,
σάν κερὶ αἶς λυῶσω
Εἰς τό μονοῦλό
μυρὸς σ' ὁδὰς τὰ δύο !...

Ναῦπιλον, 'Αλέκος Μουζουρίδης

Σ' ΕΝΑ ΑΓΑΛΜΑ

Δέν μ' αγαπάς, δέν μ' αγαπάς—
τό ξέρο τό γνωρίζω.
Εἶν' ή φωτιά μου ἀνίσχυρη
μάχημα νά θερμάνῃ.
Τὰ μάτια μου εἶν' ἄτεχνα,
ὁ έρως μου δειλός,
και δέν μπορεῖ, εἶν' ἀδύνατο
ήμερον νά σέ κάνῃ ...

'Αλβα

'Όταν τις κακολογῇ ἐαυτόν, δέν καταγγέλλεται,
ἀλλά αὐτοεπεινεῖται.

© ΑΠΟΘΗΣ' ΑΝΘΩΣΤΡΟΦΕΣ, ©

ΧΑΛΑΣΜΑΤΑ

Στῇ Π. Σ.

'Επῆγα πάλι, άγάτη μου, σὸν γεμισμένο μύλο,
ποῦ τῆς ψυχῆς μας ομίξαμε κάποια ὁμοιοτητα βραδεία
και σάν φίλακι ἐπέτασαν μέσ' ἀπ' τό κάθε φύλλο
μέσ' σ' αὐτοῦς φανούς ποῦ ἀγάντευαν σάν μάγισσες ψηλά.

Μέ θλίψη τόρ' ἀκούμνησα σὸν χαλασμένο τοῖχο,
ποῦ τό φεγγάρι ἀσήμερον και σὺ κλεῖβε γλυκά
τό δροσερό σου ἀνάσασμα και τῆς καρδιάς τόν ήχο,
και ζωντανόν τόν ἄκουσα σάν κείνη τῇ φορᾷ.

Τὸ ὄνυκί τοί' ἐρχότανε δειλὸ και ξεγνοιασμένο
μέ τῆς δικῆς μας μοιάζοντας ἀξέγνωστες στιγμές,
και ἄπ' αὐτῶν στής μυλόκατες γυροῦς μαγισμένο,
σάν τῇ ψυχῇ σου τῇ δειλῇ ποῦ ἐξέσπαγε σ' ὁρμές.

'Ο μύλος σὺν χαλασμάτα πῶς τῇ ψυχῇ μου μοιάζει !
Νά τόν κινήσῃ ἀκίνητος τό ὄνυκί καρτερεῖ,
νά τῆς ματρερῇ ἀγάντευστο τόσον χρονὸν μαράζι
τῇ λημονιάρᾳ σου ψυχῇ προσμένει και θαροεῖ...
'Αθῆναι. Μάκ.—'Αδαν.

ΟΛΛΑΝΔΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΠΑΡΑΠΟΝΟ

H. G. LENNEP

'Αρσὸν τό καρδίᾳ σου στή θάλασσα ἐμπιστέμον,
γιατί τό κῆμα μοναχά μέ βιάβη θά σοῦ δώσῃ
μέ τῇ καρδίᾳ σου μακρὰ από τήν κόρη ἐκείνη
ποῦ ἄλλον προτιγάσῃς, γιατί θά σέ προδώσῃ.

Μάτια δά δῆς στής ὁμομορφῆς τῆς Εἰς θυγατέρες
νά βοῇς μέ κόρη ποῦ ποιά εἶνε ν' αγαπήσῃ
μ' ἄν βοῇς δωδέκεις τό θεῷ, γιατί σά ἄμαρμα εἶνε
μέτ' ὅλα τῇ καρδίᾳ σου σ' ἕνα νά χαρίσῃ.

Μεταφρασῇς Κόστα Οὐράνη

ΦΩΤΟΠΟΡΙΚΗ ΠΑΣΧΑΛΙΑ

Στόν κ. Γιάννη Περγαλιάν τ' άφιέρον

Τώρα, ποῦ ἀρχίζουν σὸν βορρᾷ τό πανοσιμένο διάβα
νά πέφτουνε κατάχλωια σὸ πῶμα τὰ λουλούδια
κί' ο μοιβένιος οὐρανός μέ τό σπῆρτό του κλάμμα
σαρῶναι τοῦ καλοκαιριοῦ τὰ μεταξείνα προῖα,
'Εοῦ, γλυκεῖά μου Πασχαλῖα, τί θεῖς ποῦ ἀνθεῖς
ἀπάνω σὸ φυτόστασιο τοῦ φθινοποριου σταθμῖα ;

Εἶνε καιρός νά μαρτυρῇς αὐτοῦ τῇ καρδίᾳ σου
τῇν χαρῇ τοῦ αὐτοῦ ποιοῦ τῆς χειμωνιάς ἀγῶν
και κλείσουν ἔτσι γιὰ τ' ἔος τοῦ Πασχαλίου ἡ ῥοῦγες
ποῦ θά 'βροῖες αὐτοῦ τῇν ἀντίσῃ γιὰ ταῖα.

Κώστας Οὐράνης
'Οκτώδρης.

Ἀνὸ λῦγες συμφωνοῦν γιὰ σέ
δύο λῦγες τραγουδοῦνε,
εἶνε ή καρδιά και ή ψυχῇ
δύο γιὰ σέ ποινῶτα.

'Η μὴ ἔχει παράπονο
κί' ή ἄλλη ἔχει πόνο
και πάλιν και πόνο καὶ
και συμφωνοῦν σὸν τόνο.

Μά ή ψυχῇ σου κί' ή καρδιά
ποτέ δέν συμφωνοῦνται,
Νιόβη εἶδ' ἀπὸ μάχαρο
και μέσα σου κοιμούνται.

Ι. Μ. Βουγζουκλάκης

ΤΟ ΦΙΛΙ

Μοῦταξες ἕνα φίλακι
νά μοῦ δώσῃς στή καρδίᾳ μου,
λυτρωθῇ.

Καρτεστῶντας τό φίλι σου
ὡς τὰ τότε, ή ψυχῇ μου
θά ὀρυσθῇ.

Τι θά χάσῃς, αν μοῦ δώσῃς
τό φίλι σου ἀπὸ τώρα
τό γλυκό ;

Μ' ἄν και στή καρδίᾳ μου θέλῃς
νά μοῦ κίμῃς ἑτάρα ὅρα
τόν κί' αὐτό,

Τάχα ποῖός θά σ' ἐμποδίσῃ ;
Γίωμος τό μάγονό μου
μέ φίλᾳ.

'Η φοβῶσαι μὴ στερεῖσθον
σὺν χεῖλάσῃ σου, χρυσό μου,
τά φίλά !

Γ. 'Ιατριδῆς

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

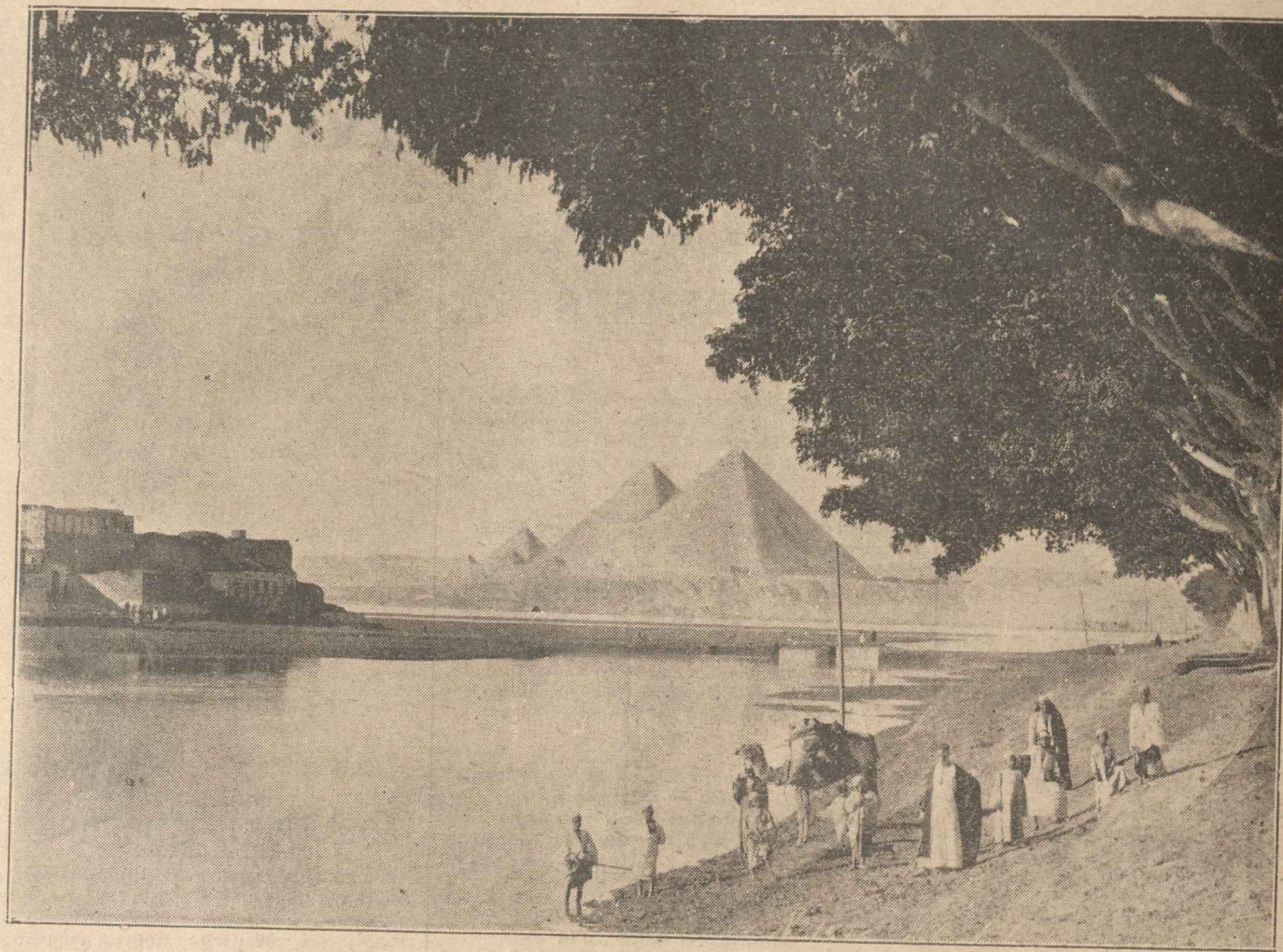
Εἰς τό Πανελλήνιον ἀνεβιβάσθη διά πρώτην
φοράν τήν Τρίτην ή 'Ωραία 'Ελένη' ή γνωστή
ὑπερῆτα τοῦ Offenbach, τοῦ συνθέτου τῆς
Pichole και τοῦ μικροῦ ἀριστοτεχνήματος «Ma-
riage aux lanternes». Τό ἔργον κυρίως άσκοπος
σάτυρα δέν φαίνεται και μουσικῶς ἀνάξιον τοῦ
συνθέτου. Δέν εἶνε δηλαδή τοιοῦτον ὥστε νά
ἀποτελεσθῇ θεατρικόν σταθμὸν εἰς τό Πανελλή-
νιον. Οι έκτελεσταί, προεξάρχοντος τοῦ Φιλίπ-
πιδου και τοῦ Παπαϊωάννου, ἔκαναν ὅ, τι ἦτο
δυνατόν. 'Η κ. 'Αλεξάνδρου δά ἦτο πολὺ καλή, αν
ἐκτός τῆς φωνῆς είχε και σκηνικὴν τέχνην. Τήν
17 και 18 ἐπανελήφθη ή 'Ωραία 'Ελένη'.

Αἶαν προσεχῶς οἱ 'Βρυκόλακες' τοῦ 'Ιωάνν. μέ
τόν κ. Θ. Οἰκονόμου. 'Ετοιμάζεται μεταξύ άλλων
ἔργων και ή περιώνυμος «Gheisa» ή γνωστή
ἀνεκτος πηγή τῆς μουσικῆς τῶν ἐπιθεωρήσεων.

Εἰς τό Δημοτικόν ἑδῶν τῇ 4 Δεκεμβρίου ή
τρίτη και τελευταία παράστασις τοῦ βαδύφωνου
Καραβία μέ τόν Φάουστ. 'Ο ἔλλην βαδύφωνος
παρουσίασεν ἕνα πολὺ καλόν τυπὸν Μερσιτο-
φελούς και ὑπὸ ἑποπῆς φωνῆς εὐθεστάσῃον ὀρ-
κεστρά. Εἶνε ἕνας ἀπὸ τοὺς καλοὺς βαδύφωνους
ποῦ ἔχουμε ἀκούσει μέχρι τοῦδε.
Τήν 6 εἰπαῖεν Καβαλλερίον και Παλιάτσους
και τήν 14 τόν Κουρᾷ τῆς Σερβίλλης. 'Εκτός
τοῦ 'Ελλήν. Μελοδραμα σιγᾷ φαίνεται ότι αἱ
αἰωνιοὶ διενέξεις θά θέσουν πάλιν τέλην εἰς τήν
ὀλιγοχρόνιον ζωὴν του, κατά τὰ εἰσθῆμένα.

Εἰς τό Βασιλικόν ἑδῶν τῇ 7 Δεκεμ. ή ἑτησία
συναυλία τῆς ὁπὸ τῶν κ. Λάβδαν 'Αθηναϊκῆς
Μανδολινάτας. Τό πρόγραμμα τῆς, ἐκλεκτόν και
ποῖ μίλον, ἀποτελέσθη μέ πολλήν ἐπιτυχίαν.

Τήν 15 ο διάσος Liguoro ἔπαυε τόν 'Οδῶ-
λον ὡς πρώτην παράστασιν του. 'Ο Liguoro
ἐξετιμήθη ὡς εἰς ἐκ τῶν λαμπροτέρων δραματι-
κῶν καλλιτεχνῶν, παρουσιάσας ἕνα ὅλος πρω-
τυπον και τέλειον Μάγιστον. 'Η πρωταγωνίστρια
Fantina ἐπίσης πολὺ καλή. Κόσμος πολὺ

Ο ΝΕΙΛΟΣ ΚΑΙ ΑΙ ΤΡΕΙΣ ΠΥΡΑΜΙΔΕΣ

(Εστίαση υπό του κ. Φαίδωνος Οικονομίδου εκ Πόρτ-Σαΐδ)

ΤΟ ΧΑΜΙΝΙ

[Τύποι Κερκοναϊκοί]

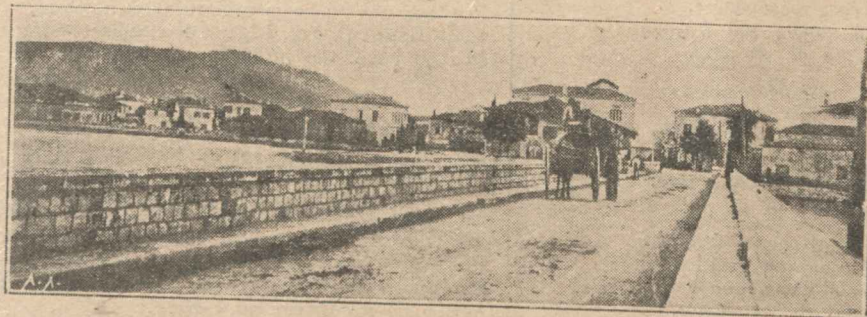
ΥΔΡΟΦΟΡΟΣ

(Εστίαση υπό του κ. Δημ. Γιακουμάτου εκ Πατρών)

ΛΑΜΙΑ. — Τὸ μνημεῖον τοῦ Ἀθαν. Διάκου

(Φωτογρ. ἔρασ. κ. Τάκη Γ. Πετρίδου)

ΑΙΤΩΛΙΚΟΝ. — Ἀποψὲς Ἀνατολική.

(Εστίαση υπό του κ. Γεωρ. Σώκου)

ΒΟΝΙΤΣΑ. — Τὸ φρονήριον.

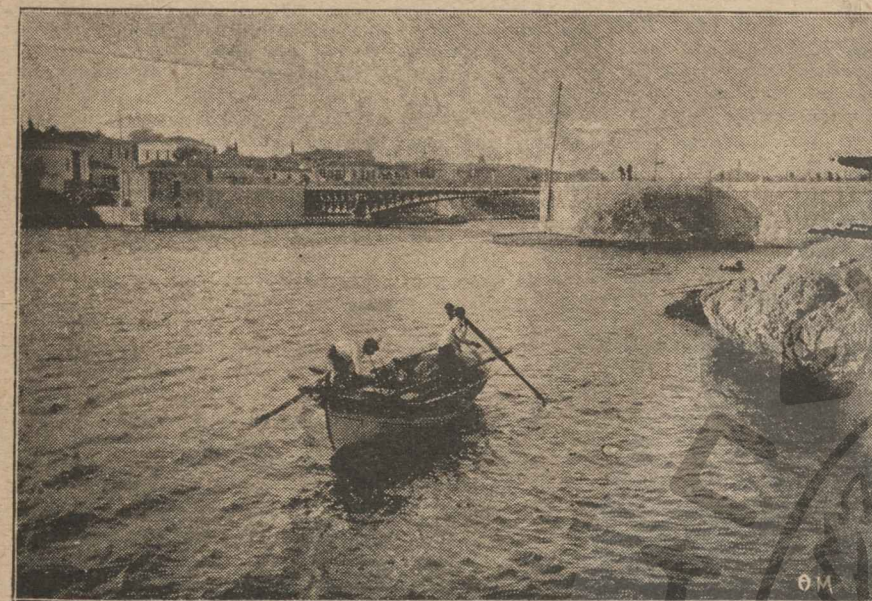
(Φωτογρ. ἔρασ. κ. Φίλοκτ. Η. Λαμπράκη)

ΑΙΓΙΟΝ. — Λίμνη τεχνητή παρὰ τὴν πλατείαν τῶν Ὑψηλῶν Ἀλωνίων.

Ἐντὸς τῆς λέμβου ὁ κ. Παναγιωτοπούλος, ἀδελφὸς τοῦ Δημάρχου.

(Φωτογρ. τοῦ ἐν Αἰγίῳ φωτογράφου κ. Σ. Κατσιροπούλου, σταλείσα ὑπὸ τῆς Δος Πικτίσας Λάφης)

ΧΑΛΚΙΣ. — Ἀποψὲς τῆς γεινῆρας.

(Φωτογραφία κ. Γ. Αλεξίου)

ΒΟΛΟΣ. — Τὸ Πρωτοκομιτεῖον

(Φωτογραφία κ. Μιχαήλ Ἀδάμαντος)

Ἐπαινοῦντες τοὺς ἀρχον-
τας διὰ τὰς ἀρετὰς αἷς δὲν
ἔχουσιν, εἶπε τὸ αὐτὸ ὡς νὰ
λέγομεν εἰς αὐτοὺς ὕβρεις
ἀτιμωρηταί.

Ἄλλῃθως τίμιος ἀνθρώ-
πος εἶνε ὁ μὴ ἔχων καμμίαν
ἀξίωσιν.

Κάμνομεν συγχρότερον προ-
δοσίας ἐξ ἀδυναμίας ἢ ἐκ προ-
μελέτης.

Ἡ μεγάλη σπουδὴ ἐν τῇ
ἐκπαιδευτικῇ χάριτις τίς εἶνε
εἶδος δυσαναρχήσεως.

Αἱ ἀρεταὶ ἀπόλλυνται ἐν τῷ
συμφέροντι, ὡς οἱ ποταμοὶ ἐν
τῇ θαλάσῃ.

Ἄν δὲν εἴχομεν διόλου
οἴηται, δὲν θὰ παρορνοῦμε-
θα διὰ τὴν οἴησιν τῶν ἄλλων.

Οὐκ ἐστὶν ἥλιον οὔτε τὸν
θάνατον ἐνδύμεθα ν' ἀντι-
σώσωμεν.

Ἡ εὐτυχία, τὸ θέτειν ἐκα-
στον πρᾶγμα εἰς τὴν θέσιν
αὐτοῦ, κάμνει νὰ περῶν τις
πολλὴν θέαν καὶ πολὺν χρό-
νον.

Οὐκ ἐπὶ πλήθει τῶν στρα-
τευμάτων, ἀλλὰ τοῖς καλοῖς
ἦναι τῶν πολιτῶν εἶνε πο-
λιτεία τις ἀσφαλής.

Πάν ὅτι λάμπει δὲν εἶναι
χρυσός.

ΛΥΔΩΝΙΑΙ (Ἀἰβάλη). — Ἡ πρόσοψις τοῦ Ἑλληνικοῦ γυμνασίου.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

Η ΖΩΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Δημοσιεύονται αι ανταποκρίσεις, αι φθάνουσαι ενωρίτερον και αι περιέχουσai ολιγοτέρες στίχους. Αι αφορμωσι πρόσωπα δημοσιεύονται επι πληρωμή, προς 30 λεπτά κατὰ στίχον.

ΑΙΓΙΝΑ.—Είς τας ένταυθα φυλακάς εδρίσκονται κατάδικοι διανύοντες τὸ 28ον έτος τῆς ποινῆς των· καὶ όμως ἡ πολιτεία δὲν προνοεῖ περὶ αὐτῶν. Ἄλλ' ἐρωτῶμεν: Ἐξυπηρετεῖ πλὴν κανένα σκοπὸν ἡ περιστάσις αἰμαγιῶν τῶν δυστυχῶν τούτων; ὑπάρξουν εἰς τὰς καλύσεις ταύτας, ἅς κατ' εὐφημισμὸν ὀνομαζοῦσι φυλακάς; Ἐκ τῶν καταδικῶν τούτων ὁ Νικ. Ζαργαδάρης ἔχει καταστῆ τῦπος καὶ δυσφημιστὴς ἡθικῶ ἀνθρώπου.—Χειρὼν βαρὺς ἐνέσκηψεν εἰς τὴν νῆσον μας καὶ βροχαὶ ραγδαίαι πίπτουν κατ' ἑκάστην.—Εἰς τὸν ἑορτάσαντα κ. Σπυρίδωνα Ρόδην, Φαρμακοποιὸν καὶ Διμ. Σύμβουλον, εὐχομαι ἑτῆ πολλά.

Τὸ Ἄσμα τῆς Σειρήνης

—Ἐορτάσθη καὶ ἐφέτος ἡ εορτὴ τοῦ πολυτιμοῦ τῆς νῆσου μας ἁγίου Διονυσίου ἐν τῇ Μητροπολίτει νάφ. Παρέστησαν ἅπαναι αἱ Ἀρχαὶ ὡς καὶ τῶ Ἑλληνικῶν καὶ Δημοτικῶν Σχολείων μετὰ τὸν σημερινὸν των. Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησεν ὁ εὐφραδὴς ῥήτορ κ. Ἀντ. Παλακῆκος. Περὶ τὴν 10ην π. μ. ἐγένετο ἡ περιρροὴ τῆς εἰκόνης, καὶ ἦν παρέστη καὶ ἅπαν τὸ θῶρον φύλον τῆς νῆσου μας.—Μετὰ χάρις ἀγγέλλομεν τὸν διορισμὸν ὡς διευθυντοῦ τῶν ένταυθα φυλακῶν τοῦ παρ' ἡμῖν ιατροῦ κ. Γεωρ. Παπαχρήστου.—Ἦρχουν τὸς πλάς του, τελείως ἀνακαινισθὲν, τὸ ἀγαπητὸ βαποράκι τῶν Αἰγινιτῶν «Ἐλένη» καὶ κ. Γρίκια.

Γρ. Μ. Μπαῖλ.

ΑΙΓΙΟΝ.—Πρὸ ἡμερῶν ἀφίκετο ἐκ τῆς ἐν Καλαβρυτίς θερμῆς ἔδρας εἰς τὴν ένταυθα τοιαύτην ὁ Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπος τῆς Ἐπαρχίας μας Καρίων Κανελλόπουλος ὁ διακρινόμενος ἐπὶ φιλανθρωπικῇ καὶ τελείᾳ μορφῇ. Εὐχόμεθα αὐτῷ ὕψαι ἐπ' ἀγαθῇ τῆς Ἑκκλησίας.—Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν, ἐορτὴν τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος, ἐφώταξε ὁ κ. Σ. Παναγιωτόπουλος ὁ πολυφύλιτος δῆμαρχός μας. Οἱ φίλοι του οἱ πολυφύλιτοι ἐσπουσαν νὰ τῷ ἐχθροῦσαν πᾶν ἀγαθόν.—Ἦ ἐγκρίτος οἰκογένεια, τοῦ κ. Σενόφ. Σταυρουλοπούλου ἑορτάζουσα τὴν ὀνομαστικὴν ἐορτὴν τοῦ πρωτοτόκου υἱοῦ τῆς κ. Σπύρου, ἔδωκεν μεγαλοπρεπῆ χορὸν, διαρκέσαντα ἐν πλήρει εὐθυμίᾳ μέχρι τῆς 1ης πρωινῆς ὥρας τοῦ Σαββάτου. Μετεξῆς τὸν κεκλημένον διακρίβη ἡ χαριτωμένη ἑγὼς κ. Μ. Θεοτόχην. Τὴν διέθυσαν τοῦ χοροῦ εἶναι ὁ εὐταίειτος νέος κ. Α. Κυριαζῆς.

Π. Δάφη

ΑΓΑΧΩΒΑ (Λεβαδείας).—Οἱ κάτοικοι τῆς κομμοπλῆως μας λιμενικοῦμεν ἕνεκα τῆς μεγίστης δυστυχίας, ἥτις μαστίζει τὸν τόπον, ἀφ' ἐνός μὲν ἐκ τῆς μεγάλῃς υποτιμήσεως τοῦ οἴνου, τοῦ μόνου προϊόντος μας, τοῦ ὅπου ἡ ὀκία τιμᾶται, γονοκρικῶς 13—17 λεπτά, ἀφ' ἑτέρου δὲ λόγῳ τῆς πενιχρότητος τῆς ἐφετηνῆς ἐσοδείας τοῦ ἐλαίου.—Ἦ γίων ἑκάλυψε πάλιν τὴν κομμοπλὴν μας.

Στέργιος Ἰωάν. Κονίτας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ.—Μεγαλοπρεπὲς εορτάσθη ἐφέτος ὑπὸ τῶν ένταυθα Κερκυραίων ἡ ἐπέτειος τοῦ πολιοῦχου τῆς νῆσου των Ἀγ. Σπυρίδωνος ἐν τῇ νάφ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Πλήθος φιλεσέρτων εἶχε συρραβεῖ ἐν τῇ νάφ. Δυστυχῶς ἡ ἀκαταστασία τοῦ καιροῦ ἐμείωσε τὴν λαμπρότητα τῆς πανηγύρεως.—Κατὰ τὴν ἡμέραν τὸν Χριστογενένιον τὸν Καθολικὸν καὶ Διαμαρτυρομένον ἡ πόλις εἶχε ἐορτάσαν μὲν θῖν, παρ' ὅλην τὴν ἀβλιότητα τοῦ καιροῦ. Ὁ καθολικὸς ναὸς τῆς Ἀγ. Αἰκατερίνης ὡς καὶ οἱ λοιποὶ καθολικοὶ ναοὶ ἐβόρουν κόσμου κατὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ μεσονυκτίου τῆς Πέμπτης.—Κατὰ τὴν λειτουργίαν τῆς 14 τρέχοντος ἡ Α. Θ. Μ. ὁ Πάπας καὶ Πατριάρχης ἡμῶν κ. Φώτιος θέλει χειροτονήσαι εἰς προσδύτερον ἐν τῇ νάφ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου τὸν ἱερολογ. διάκονον Ἠλίαν Στεφάνου, μέλλοντα προϊστάμενον τοῦ ἐν λόγῳ ναοῦ.

ΒΟΛΟΣ.—Αὐτῆρ ἀληθὲς γεγονόςτα διαδραματιζομένη προχθὲς ἐν Σκιάθῳ κατὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ ἐπισκόπου κ. Γερμανοῦ, μεταδύντος, ὅπως ἀνεργίσθη ἀνακρίσεις διὰ μίαν εἰκόνα, ἣν διαφρονεῖ καὶ ἡ ἐκεῖ ἐκκλησία καὶ ἡ μονὴ Εὐαγγελιστρίας. Εὐχόμεθα, ἐὰν ταχέως ἡ Σκιάθῃτα κατωὶται τοῦ σφάλμα του καὶ ἀνακρίσει τὴν ἀπόφασιν τῆς Δικαιοσύνης.—Τὸ ἐκ 3,000 κονδυλίων, ὅπερ ἐπρότεινε ὁ

δῆμαρχος κ. Γαλαδάνης, ὅπως ψηφισθὴ διὰ βοήθημα κατὰ τὰς ἐορτάς, περιρροίθη ὑπὸ τῆς ἀντιθέτου πρὸς τὸν κ. Δῆμαρχον πλειοψηφίας εἰς δραχμ. 2,400, ἐνθ' ἐπρεπε νὰ ψηφισθὴ μεγαλειότερον τοῦτον ποσό, διότι ἡ ἐργατικὴ τάξις ἀπὸ καιροῦ πάσχει οἰκονομικῶς ἕνεκα τῆς ἐμπορικῆς στασιμότητος.

Menelico

ΓΥΘΕΙΟΝ.—Μετ' ἐκδραστήσεως μετάνομεν ὅτι ὁ ἐν τῇ κομμοπλῇ Μαυροβούνιον συσταθεὶς σύλλογος ἡ «Μέλισσα», οὗ σκοπὸς εἶνε ὁ ἐξωραϊσμὸς τῆς ἐν λόγῳ κομμοπλῆως, βαίνει ἐπὶ τὰ πρόσω, χάρις εἰς τὴν συμπνοὴν καὶ ἀδελφότητα τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ τὴν θερμὴν ὑποστήριξιν τῶν κατοίκων.—Παραμένει ένταυθα ἐπ' ὀλίγας ἡμέρας ἀνεχώρησεν εἰς Κορῶνιν ὁ φίλος κ. Γ. Σακελλαρόπουλος συντάκτης τῆς ἐν Πάτραις ἐκδομένης ἐφημερίδος ὁ «Νεολόγος».—Ῥαυτίτος μετὰ δυνάμερον εἶδος διαμονὴν ἀνεχώρησεν εἰς Καλύμιας ὁ εὐκαίθευτος ἐπιλογίας τοῦ Πεσικῶ κ. Γ. Βαντήρης.

Γεώργιος Μπελετισσῶς

ΙΤΕΑ.—Ἦ ἀπὸ τῆς προχθὲς συνεδρῆς πίπτουσα βροχὴ ὑπῆρξεν ὑπερμετωπία διὰ τὰ ἐλαυδένδρα καὶ τὴν γεωργίαν. Εἰς τὰ περίε τῆς Ἰτέας ἡ βροχὴ αὐτῇ ἐπέφερες ζημίαν. Λέγεται, ὅτι ἐν Γαλαξιδίῳ κατέπιπτε τὸσον ραγδαίως, ὥστε οἱ κάτοικοι κατελήφθησαν ὑπὸ πανικό. Πολλὰ ὀνύγια καὶ χαμηλοὶ οἰκίσκοι ἐπλημμύριον. Εὐτυχῶς ἐπαυσαν ἡμῇ ἡ βροχὴ ἄλλως, ἐν ὀλίγων ἀκόμη ἡμέραις, καὶ εἰχομεν δυστυχήματα.

Παρελ. αὐρα

ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ.—Βαρύτατος χερμὸν ἐνέσκηψεν.—Ἦ τμητὸ ἐλαίου ὑψηλὸν κατὰ πολὺ, διότι ἡ ἐφετηνὴ ἐλαιοπαρκαρτὴ εἶνε πολὺ μικρὰ.—Τὸ ένταυθα Πρακτορεῖον τῶν ἐφημερίδων μεγαλοπρεπῶς ἐορτάσαν ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἐορτῇ τοῦ ἁγίου κ. Σπυρ. Τσαγγάρη.—Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀπέβλεψεν ὁ δημοτικὸς σύμβουλος Κωνστ. Κωνσταντινοῦλος.

Ν. Α. Γιουντινάς

ΚΑΡΔΙΤΣΑ.—Τὴν 13ην τρ. μηνὸς ἐφώτασαν μεγαλοπρεπῶς ἐν τῇ νάφ Εὐαγγελιστρίας οἱ ὑποθηματοποιοὶ τὴν ἐορτὴν τοῦ Ἀγ. Σπυρίδωνος.—Ἀέριος ἐπαίνου εἶνε ὁ γυμνασιάρχης μας κ. Β. Παπαδάκης, διότι ἀπὸ τῆς ἀφίξεώς του κατέστη τὸ Γυμνάσιον μας ἐκ τὸν καλλιτέρων τοῦ Κράτους ἴσος ὅπως ἐπανέως ἀρμόζει· καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς καθηγητὰς διὰ τὸν ἔχλον, ἐν δεικνύονσι πρὸς τὸ ἔργον των.—Καὶ ένταυθα ἀνάγκαστα γίνονται τὰ φύλλα τῆς «Ἑλλάδος», ἥτις κατέστη δημοφιλεστάτη οὐ μόνον εἰς τὴν πόλιν τῆς Καρδίτσας, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς περίε Ἀθήνας.—Διωρίθη μουσικοδιδάσκαλος εἰς τὴν φιλαρμονικὴν μας ὁ ἐπὶ μουσικῇ μορφῇ διακρινόμενος κ. Α. Σταυροπούλος.—Ἰπὸ τοῦ θάσου τῆς καλλιτέχνιδος κ. Φ. Γεωργιάδου ἐδόθη μετὰ μεγάλῃς ἐπιτυχίας τὸ συγκινητικώτατον δῶμα «Πίστις, Ἑλπίς, καὶ Ἐλεος».—Προσέφυξ ἀφικονόνηται οἱ κ. κ. Κοτοπούλης—Βοναέρης ἐκ Τρικάλων, ἵνα δώσωσι σεiráν παραστάσεων ἐν τῇ καφενείῳ «ἡ Ὀμόνοια».

Πονεμένη Κάρδια

ΚΕΡΚΥΡΑ.—Μεγαλοπρεπὲς ἐτελεύτησε καὶ ἐφέτος εἰς τὴν νῆσον μας, τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν, 12 Δεκεμβρίου, ἡ κατ' ἔτος τελευτούμη ἐορτὴ τοῦ Πολιοῦχου ἁγίου καὶ θαυματουργοῦ Σπυρίδωνος. Ἦ συρροὴ τοῦ πλήθους τῆς τῆς πόλεως καὶ τῶν περιχώρων ἦτο μεγίστη. Ἀπαντα τὰς δημόσιας καὶ ἰδιωτικὰς γραφεῖας ἦργησαν. Ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, ἦσαν κλειστά. Τὸ ἐσπέρας τῆς ἡμέρας τῆς ἐορτῆς ἡ πόλις ἐφωταγογγήθη.

Ὁ μικρὸς ἱππότης

ΛΕΒΑΔΕΙΑ.—Ἦτοκτόνησε βληθεὶς διὰ περιστρώφου εἰς τὸ στήθος ὁ 13ετής μαθητὴς τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος ἐν τῇ φερωνύμῳ νάφ. Ραγδαίαι καὶ διαρκὲς βροχὴ περιέσταν τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, ὡς καὶ τὴν Τρίτην, τὴν νῆσον μας, πρὸς μεγάλην χαράν τῶν γεωργῶν μας.

Μιχ. Σ. Οἰκονόμου

ΣΥΡΟΣ.—Τὸ ἐσπέρας τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐδόθη ἐν τῇ Δημοτικῇ Θεάτρῳ «Ἀπόλλων» συναυλία ὑπὸ τοῦ ἐκ Πατρῶν δωδεκαετούς βολιστοῦ Γ. Εὐσταθίου, τῇ συμπαρέει τὸν κ. κ. Α. Γουφιῶν καὶ Σ. Βαλτετινῶν, μουσικοδιδασκάλων, εὐγενῶς προσφερθέντων. Ὁ μικρὸς βολιστὴς ἐξέτέλεσε λίαν ἐπιτυχῶς δυσκολώτατα τεμάχια, καταμαγεύσας τὸ

νῆς, δικηγόρος καὶ πρόεδρος τῆς Ἰταλίας.—Ὁ δῆμαρχός μας ἐπρότεινε προχθὲς εἰς τὸ Διμ. Συμβούλιον, ὅπως ἡ ἀγορὰ μεταδλήθῃ εἰς Δικαστικὸν μέληρον. Ἦ πρότασις αὕτη ἔβαινε μετ' ἐνθουσιασμοῦ δεκτῇ.—Τὸ ἡμερησίον ἐπισκευάζεται ἐσωτερικῶς ἀλλ' ὁ Μηχανικὸς τοῦ Δήμου ἔκρινε καλὸν νὰ καλύψῃ διὰ κοινάματος τὴν πλάκα τῆς φέρουσας τὸ ὄνομα τοῦ ἀειμνήστου Π. Α. Αἰγερνίου. Τοῦτο δύναται νὰ ὀνομασθὴ ἀσβεστὰ πρὸς τὴν μνήμην τοῦ ἐκλιπόντος μεγάλου ἀνδρός.

Ροδόλφος

—Προχθὲς ἀφίχθη ἐν τῇ πόλει καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐν Πάτραις θάσου τῆς κ. Κυβέλης κ. Ν. Πλάσσας, ὅπως ἐξαφαιλίσῃ τὴν ὑποστήριξιν τῶν Πυργίων διὰ σεiráν παραστάσεων θεητρομῶν κατὰ τὸν ἐλευσόμενον Ἰανουάριον.—Προχθὲς ὤμιλησεν ἐν τῇ νάφ τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος ὁ ἱεροκρίτης τοῦ νομοῦ μας κ. Κορακῆς.—Προχθὲς ἐτελεύτησαν ἐν οἰκογενειακῇ κύκλῳ οἱ γάμοι τῆς ἐπὶ ἐπιτήλειος προτερήματι διακρινόμενῃς δεσποινίδος Ἐδνίας Παπαδημητράκοπούλου, ἀδελφῆς τοῦ δημοσιογράφου κ. Δωμντῆ Παναδημητράκοπούλου καὶ τοῦ δημοτικοῦ συμβούλου κ. Α. Παπαδημητράκοπούλου, μετὰ τοῦ αἰσθηματίου ἐμπόρου τῆς πόλεως μας κ. Βασ. Μαυροπούλου. Εὐχόμεθα τοῖς νεονύμφοις βίον ἀνέφελον καὶ ἀνθάσσαντον.—Ἐξακολουθοῦν αἰ εἰσφοραὶ τῶν συμπολιτῶν ὑπὲρ τοῦ Ἀγίου τοῦ ναοῦ «Ἀγίος Ἀθανάσιος». Ἦ κ. Ἄννα Κρεταντίτου ἀπέστειλεν εἰς Ἀθῶνιν θῶρακατὴν εἰκόνα ἐπὶ ἀλλοτρίῳ παριστῶσαν τὸν καταβρομικὸν ὁ «Ναυαρχος Μισοῦλην». Αἱ ἀδελφαὶ Νίκα ἀπέστειλαν 25 κομψότατα ἐργόχρημα, ὁ δὲ ἡμέτερος συμπολιτὴς κ. Χαρ. Ζήσιμος μικρὰν εἰκόνα τῆς Παρθένου ἐπιχρυσωμένην.—Ὁ καιρὸς ἐξακολουθεῖ βροχερῶς, προχθὲς δὲ κατέπεσε καὶ χιὼν.

Θωμᾶς Βαρθολομαῖος

ΠΑΤΡΑΙ.—Ἐξωτὴ τῆς πόλεως μας φυγέικος συνέλαβον ἕνα ἔμπορον, ἀγνώστου ὀνόματος, καὶ τὸν ἐθύονμεν, ἀφοῦ προηγουμένως τὸν ἠρωτηρίαν.—Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Ἰουβέντα Σύλλογον τῆς «Ἑθνικῆς Στόλης», οὗτος πρόεδρος εἶνε ὁ κ. Ἀναστασάτος καὶ γραμματεὺς ὁ κ. Κονταξάνης, εὐχομαι προκοπὴν καὶ εὐδοκίμην.—Πατερίδος ἔν τῇ αἰθούσῃ τῆς Φιλαρμονικῆς ἐδόθη χοροσπαρὶς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐν Χριστῷ ἀδελφότητος τῶν κυρίων ὑπὲρ τῶν καταδικῶν.—Ἀπὸ ἐξδομῶν ἤρξατο ἡ ἐπισκευὴ τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ «Ὀθωνος» Ἀμυλίας.—Τὸ «Κέντρον τῶν ἐργατῶν» καὶ ἐσπέραν εἶναι κατεμάχων κόσμου, ἀκροαμένου τῶν ἱεροκρήνων.

Βασταγίτης

—Ἄναι ἐπιτυχῶς διεξήχθη ἡ προαγγελθεῖσα Καλλιτεχνικὴ χοροσπαρὶς ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς φιλαρμονικῆς μας. Ἀκούραστοί οἱ λαδόντες μέρος χορευταὶ ἐκράτησαν τὸν χορὸν μέχρι τῆς 10ης.—Ἐκτός τῆς κ. Κυβέλης καὶ τοῦ κ. Παπαγεωργίου ἐλαβον μέρος καὶ ἡ κ. Ροκατζάνη, ἥτις κατέθεξε τοὺς ἀκροατὰς διὰ τῆς γλυκυτάτης φωνῆς τῆς, ἐτελεύτησα δύο ὁμοεισὸντες μουσικῆς συνθέσεις.—Πληθαίνουν νὰ λήξουν αἱ παραστάσεις τοῦ θάσου τῆς κ. Κυβέλης ὅπως ἀρμόζει. Πολὺ λυπηρὸν διὰ τὰς οἰκογενεῖας, διότι γάμον τοῦ μόνου κέντρου ἀναψυχῆς.—Ὁ καιρὸς ἐξακολουθεῖ ἀβλύς. Πρέχει νυχθήμερον. Ἐκτός, τῆς ὑγρασίας, τοῦ ψύχους καὶ τῆς ἐλευσινότητος μας ἐπισκεπθήσαν καὶ οἱ σερμοὶ ἰσχυρὰς δονήσεως. Ὁ θεὸς βροχῶς.

Μετιστοφέ

ΡΕΘΥΜΝΟΝ.—Τὴν 9ην τρέχοντος ἀπῆλθον ἐκ τῆς πόλεως μας 90 Ῥώσοι στρατιῶται. Παρηγγέθησαν δὲ τηλεγραφικῶς νὰ ὦσιν ἔτοιμοι, ὅπως ἀναχωρήσουν εἰς Ὀδησσὸν κατὰ τὸ τέλος τοῦ μηνός, ἔσπερ 80.—Μεγάλη εἶναι ἡ χαρὰ ἡ κατέγνωσα πάντας λόγῳ τῶν τελευταίων ἐπαρτίων παρὶ Κρήτῃς εἰδήσεων.

Εὐάγγελος Γ. Ζουγκιτάκης

ΣΠΕΤΣΑΙ.—Παρ' ὅλην τὴν δυσμένειαν τοῦ καιροῦ, ἡ πανήγυρις τῆς ἐορτῆς τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος διεξήχθη μετὰ περισσῆς μεγαλοπρεπειας. Τὴν λειτουργίαν ἐτέλεσαν οἱ Αἰθιασμάτατοι Ἀδριανὸς Βασ. Σκλιάς, ἐφημέριος τοῦ ναοῦ, καὶ Διμ. Γραμίζης, τὸν δὲ ἐκκλ. χορὸν διηγύοντο οἱ καλλιφώνοι φάλται κ. κ. Ἐμμ. Σκλαδωνός, Ἀγγ. Σωτηρίου καὶ Ἰω. Μπομπός. Πολλὸς κόσμος εἶχε συρραβεῖ.

Βασ. Ἀνδρ. Σκλιάς

—Ἐορτάσθη μετὰ πανηγυρικῆς λαμπρότητος τὴν προπαραλθούσαν Παρασκευὴν ἡ ἐορτὴ τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος ἐν τῇ φερωνύμῳ νάφ. Ραγδαίαι καὶ διαρκὲς βροχὴ περιέσταν τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, ὡς καὶ τὴν Τρίτην, τὴν νῆσον μας, πρὸς μεγάλην χαράν τῶν γεωργῶν μας.

Μιχ. Σ. Οἰκονόμου

ΣΥΡΟΣ.—Τὸ ἐσπέρας τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐδόθη ἐν τῇ Δημοτικῇ Θεάτρῳ «Ἀπόλλων» συναυλία ὑπὸ τοῦ ἐκ Πατρῶν δωδεκαετούς βολιστοῦ Γ. Εὐσταθίου, τῇ συμπαρέει τὸν κ. κ. Α. Γουφιῶν καὶ Σ. Βαλτετινῶν, μουσικοδιδασκάλων, εὐγενῶς προσφερθέντων. Ὁ μικρὸς βολιστὴς ἐξέτέλεσε λίαν ἐπιτυχῶς δυσκολώτατα τεμάχια, καταμαγεύσας τὸ

κοινὸν καὶ ἀποσπᾶς τὰ θερμὰ συγκαρτητῆρια ἀπάντων τῶν ἐν Ἑριουπολίτι.—Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἔβουλε μεταδλήθῃ εἰς Δικαστικὸν μέληρον ἔργον ἔργον ἀποδοτικῆς ψήφισμα, δι' οὗ ἐκφράζει εὐχὴν, ὅπως ἔδρα τῆς Ἰουβεντομένης Ναυτικῆς Σχολῆς ὁρισθῇ ἡ Σύρος. Τὸ ψήφισμα τοῦτο ὑποστήριξε θερμῶς ἐν τῇ Κοινοβουλίᾳ ὁ βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας μας κ. Βακαλάκης. Ἀς ἐλπίζωμεν ὅτι καὶ ὁ κ. Ἐμπειρίκος θέλει δεῖξει ἐνδιαφέρον διὰ τὸν τόπον μας.

Ἀδμ. τῆς Σύρου

ΤΡΙΠΟΛΙΣ.—Πολλὸν συγκαρτητῆριον ἔδωκε εἰς ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀρχαικῆς Μανδολινας ὁ «Πάν» διὰ τὸν ἐμμέθοδον τρόπον τῆς διδασκαλίας, ἐν ἔχει. Καθώρθωσε ἐντός ὀλίγου χρονικοῦ διαστήματος νὰ καταρτίσῃ τοὺς μαθητὰς τὸσον καλῶς, ὥστε νὰ ἵναι ἱκανοὶ νὰ δώσωσι συναυλίαν.—Τὸ πρὸ ἡμερῶν συσταθὲν ένταυθα χαρτοπωλεῖον τοῦ κ. Ἀχ. Κοσμοπούλου ἐφωδίσθη μὲ πλουσίαν συλλογὴν καρποτάλ καὶ μὲ ἀπαντα τὰ εἶδη γραφικῆς βλῆς.—Ἦ κίνησις καὶ ὅλην τὴν πόλιν μας εἶνε ζυωστήρα.—Ὁ καιρὸς ἐβρίσκειται εἰς ἀβυσσότητα κατὰστατον. Αἱ ὁδοὶ εἶναι πλήρεις βορβόρου ἐκ τῶν ἀβλαπτῶν βροχῶν, τινὲς δὲ κατέστησαν καὶ ἀδιάβατοι.

Ἀεκάς

—Τὸ ἐπὶ τοῦ πάτητος τελεθὲν σεβαστότατον ζήτημα τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου ἐξήγειρε τὴν ἀθημονίαν τῶν συμπολιτῶν μας, ὅτινας ἀνυπομονοῦν νὰ μάθουν, ἐὰν τὰ περὶ τοῦτου λεχθέντα ἐν τῇ βουλῇ ὑπὸ τὸν βουλευτὴν κ. Μπακοπούλου καὶ Ἀλεξάνδην ἀληθῇ.—Ὁ ρέκτης δῆμαρχός μας κ. Χαρίλ. Μάνσης, ἤρχισεν ἐμφωρῶσαι τὴν πόλιν μας διὰ περιπέτειον ἀνεγερόμενον ἐν τῇ κεντρικῇ πλατείᾳ, ὅπου δὲ πρὸς τὰ ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ τοιαῦτα.

Ὁ διοριστικὸς

ΤΡΙΚΚΑΛΑ.—Χάρις εἰς τὸν κ. Λεβιτῆν ὃς κατασκευασθὲς διάφορα ἐξωραϊστικά ἔργα.—Χίον πίπτει συνεχῶς. Λόγῳ δὲ τοῦ καιροῦ, οὐδεμία κίνησις παρατηρεῖται εἰς τὸ ἐμπόριον.

Ανταποκριτῆς

ΦΙΛΙΑΤΡΑ.—Βαρύτατος ἐνέσκηψεν ὁ χερμὸν, παρακλίνων τοὺς σταφιδοκλήμονας τῶν ἐργαζομένων. Ἐπὶ 15 ἡμέρας συνεχῶς βρέχει.—Ὁ δὲ οἰνοπνευματικὸς φωτισμὸς τῆς πόλεως μας λειτουργεῖ ἄριστα χάρις εἰς τὸν ἀκόνηος ἐργαζόμενον δῆμαρχόν μας.

Γ. Κ. Ἀντωνοπούλου

ΧΑΝΙΑ.—Τινὲς ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ένταυθα τελωνείου, καὶ μάλιστα ἐκ τῶν ἐπιτεταρμένων τῶν ἐξωτερικῶν πολλῶν τῶν ἐκάστου ἐν τῇ τελωνίᾳ ἀφαιμένον ἐμπορεύματα, ληρμονοῦν, ὡς φαίνεται, τὸ καθήκον των καὶ τὴν ἀπαυτομνὴν ἐνέειπαν πρὸς τοὺς τελωνιόφροντας ἐμπορεύματα. Πλείστα χαράματα μέτρι τοῦδε μᾶς διεδιδόθησαν νομιζόμεν δὲ ὅτι ἐπὶ τέλους πρέπει νὰ παύσῃ τὸ ἀποπαι τοῦ ἡ δὲ ἀντικαταστάσεως τῆς λιανικῆς ταύτης πωλησεως διὰ τῆς διὰ πλειστηριαμοῦ τοιαύτην, ἡ διὰ τοῦ διορισμοῦ ὑπαλλήλων ἱκανῶν καὶ εὐθιμῶν, πρὸ πάντων δὲ κατεχόντων τὴν πρέπουσαν κοινωνικὴν συμπεριφορὴν.

—Μετὰ μεγάλῃς χαρὰς μετάνομεν τὴν ἔρουν νῆας νικητικῆς σχολῆς ἐν τῇ κομμοπλῇ. Χαλεπὰ διὰ καὶ συγκαρῶμεν τὸν συνεργιστὰν διὰ τὴν οὐτὴ σὺν αὐτῇ πρὸς τὸν τοῦ συλλόγου «Χρυσότομος» κ. Φανδρίτην.—Τὸ παρελθὸν Σάββατον, ἐορτὴν τοῦ ἁγίου Νικολάου, ἐτελεύτησε δοξολογία εἰς τὸν ένταυθα καθολικὸν ναὸν ὑπὲρ τοῦ Τσάρου καὶ τοῦ Βασιλεῦσιν Νικολάου. Ὁλόκληρος ὁ ρωσσικὸς στρατὸς παρευρίσκατο.

Μαυρίκιος

ΧΑΛΚΙΣ.—Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν τῇ μητροπολιτικῇ νάφ τοῦ ἁγίου Διονυσίου ἐτελεύτησε μεγαλοπρεπῶς ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς Ἐλένης Ἀναστασίας, θυγατρὸς τοῦ συμπολίτου μας καὶ σπουδαίου παράγοντος τῆς Χαλκιδικῆς βιομηχανίας, κ. Α. Ἀναστασία.—Τὴν παρελθούσαν ἐξομάρτα ἐγένετο ἐν τῇ ένταυθα κομμογροδείᾳ ἡ διὰ τοῦ ἐπὶ φόνῳ κατηγορηθέντος Ἀθ. Μόρου. Ἦ μικρὰ αἰθούσα τοῦ δικαστηρίου ἦτο ἀπὸ πρῶτος ἀσυρρικτῶς πληρημένη. Τὸ ἀκροατήριον δὲ μετὰ πολλὴν ἐνδιαφέροντος παρηκολούθησαν ὀλόκληρον τὴν διαδικασίαν, ἐξ ἧς προέκυψε ὅτι ὁ φονεὴς ἦτο πατήρ 4 τέκνων, ὅτι ἡράσθη νεαρὰς ἀτιθίδος μοδιστρούλας, ἡ καὶ ἀπῆγαγεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν καταλιπὼν τὴν οὐκίον καὶ τὰ τέκνα του καὶ ὅτι τέλος στερηθεὶς ταύτης, διότι οἱ γονεῖς τῆς κατήρθωσαν νὰ τὴν ἐπαναφέρωσι παρ' ἐαυτοῖς, ἀπεφάσαν, ὅπως ἐπιτερήσῃ ἐξ Ἀλεξανδρείας καὶ φρονεστῇ αὐτῇ, ὅπερ καὶ ἐπῆρξεν.

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΒΑΛΛΟΝΑΙ

* ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ *

Η ΚΑ ΤΙΓΚΑ ΒΑΡΒΟΓΛΗ ΤΟ ΓΕΝΟΣ ΛΙΑΜΠΗ

τῆς ὁποίας ἐτελέσθησαν τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα οἱ γάμοι μετὰ τοῦ κ. Δημητρίου Οἰκ. Καλαποθάκη, Διευθυντοῦ τῆς ἐφημερίδος «Ἐμπρός».

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ «ΕΛΛΑΔΟΣ», ΤΟΥ 1909 ΘΑ ΕΚΔΟΘΗ ΤΗΝ 1ΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Τιμή: 1 δρ. Ἑσωτερικοῦ, 1 φρ. Ἐξωτερικοῦ. -- Ἐξώφυλλον χρωματιστόν. -- Ὑψηλὴ ἀκλεκτὴ. -- Αἱ εἰκόνες τῶν συνεργατῶν τῆς «Ἑλλάδος». -- Ποικιλίαι κλπ.

ΤΥΠΟΣ Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ. — Ὀδὸς Σοφοκλέους, 7.